

Den Europæiske Unions Tidende

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

55. årgang

11. januar 2012

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
II <i>Meddelelser</i>		
MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER		
Europa-Kommissionen		
2012/C 8/01	Godkendelse af statsstøtte i henhold til artikel 107 og 108 i TEUF — Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse ⁽¹⁾	1
2012/C 8/02	Meddelelse fra kommissionen om anvendelsen af Den Europæiske Unions statsstøtterelevanter på kompensation for levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ⁽²⁾	4
2012/C 8/03	Meddelelse fra kommissionen — Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (2011) ⁽²⁾	15
2012/C 8/04	Meddelelse fra Kommissionen — Om godkendelse af et udkast til Kommissionens forordning om de minimis-støtte til udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ⁽²⁾	23
IV <i>Oplysninger</i>		
OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER		
Europa-Kommissionen		
2012/C 8/05	Euroens vekselkurs	28

DA
**Pris:
3 EUR**

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst, undtagen når det gælder produkter, som er omfattet af traktatens bilag I.

⁽²⁾ EØS-relevant tekst

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 8/06	Meddelelse om EU-retningslinjer for god praksis	29
OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE		
2012/C 8/07	Kortfattede oplysninger fra medlemsstaterne om statsstøtte, som tildeles i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 736/2008 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og afsætning af fiskevarer ⁽¹⁾	30
2012/C 8/08	Meddelelse fra Kongeriget Nederlandenes ministerium for økonomi, landbrug og innovation i henhold til artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter	31
2012/C 8/09	Meddelelse fra Kongeriget Nederlandenes ministerium for økonomi, landbrug og innovation i henhold til artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter	32
2012/C 8/10	Meddelelse fra Kongeriget Nederlandenes ministerium for økonomi, landbrug og innovation i henhold til artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter	33
2012/C 8/11	Meddelelse fra Kongeriget Nederlandenes ministerium for økonomi, landbrug og innovation i henhold til artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter	34
2012/C 8/12	Kortfattede oplysninger fra medlemsstaterne om statsstøtte, der ydes i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 736/2008 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med fremstilling, forarbejdning og afsætning af fiskevarer ⁽¹⁾	35

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Godkendelse af statsstøtte i henhold til artikel 107 og 108 i TEUF

Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse

(EØS-relevant tekst, undtagen når det gælder produkter, som er omfattet af traktatens bilag I)

(2012/C 8/01)

Godkendelsesdato	25.7.2011	
Referencenummer til statsstøtte	SA.32705 (11/N)	
Medlemsstat	Ungarn	
Region	—	—
Titel (og/eller modtagerens navn)	Agrár-erdészeti rendszerek kialakítása – EMVA (1698/2005/EK 44. cikk)	
Retsgrundlag	„Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az agrár-erdészeti rendszerek mezőgazdasági földterületeken történő első létrehozásához nyújtandó támogatás igénybevételének részletes szabályairól” szóló 46/2009. (IV. 16.) FVM rendelet	
Foranstaltningstype	Støtteordning	—
Formål	Skovbrug, udvikling af landdistrikterne (AGRI), skovbrug	
Støtteform	Direkte støtte	
Rammebeløb	Samlet budget: 413 HUF (mio.) Årligt budget: 137,67 HUF (mio.)	
Støtteintensitet	80 %	
Varighed	Indtil 31.12.2013	
Økonomisk sektor	Dyrkning af andre træfrugter, bær og nødder, blandet drift	
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Vidékfejlesztési Minisztérium Budapest Kossuth Lajos tér 11. 1055 MAGYARORSZÁG/HUNGARY	
Andre oplysninger	—	

Den autentiske udgave af denne beslutning (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_da.htm

Godkendelsesdato	25.7.2011	
Referencenummer til statsstøtte	SA.32706 (11/N)	
Medlemsstat	Ungarn	
Region	—	—
Titel (og/eller modtagerens navn)	Erdő-környezetvédelmi intézkedések – EMVA (1698/2005/EK 47. cikk)	
Retsgrundlag	„Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az erdő-környezetvédelmi intézkedésekhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről” szóló 124/2009. (IX. 24.) FVM rendelet	
Foranstaltningstype	Støtteordning	—
Formål	Miljøbeskyttelse, skovbrug, udvikling af landdistrikterne (AGRI)	
Støtteform	Direkte støtte	
Rammebeløb	Samlet budget: 21 241,40 HUF (mio.) Årligt budget: 7,08 HUF (mio.)	
Støtteintensitet	100 %	
Varighed	Indtil 31.12.2013	
Økonomisk sektor	Dyrkning af træer og andre skovbrugsaktiviteter	
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Vidékfejlesztési Minisztérium Budapest Kossuth Lajos tér 11. 1055 MAGYARORSZÁG/HUNGARY	
Andre oplysninger	—	

Den autentiske udgave af denne beslutning (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_da.htm

Godkendelsesdato	18.10.2011	
Referencenummer til statsstøtte	SA.32707 (11/N)	
Medlemsstat	Ungarn	
Region	—	—
Titel (og/eller modtagerens navn)	Nem termelő beruházások erdőterületen – erdőszerkezet átalakítása – EMVA (1698/2005/EK 49. cikk)	
Retsgrundlag	„Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az erdőszerkezet átalakításához nyújtandó támogatások részletes feltételeiről” szóló 139/2009. (X. 22.) FVM rendelet	
Foranstaltningstype	Støtteordning	—
Formål	Skovbrug, miljøbeskyttelse	
Støtteform	Direkte støtte	
Rammebeløb	Samlet budget: 11 034 HUF (mio.)	

Støtteintensitet	100 %
Varighed	Indtil 31.12.2013
Økonomisk sektor	Dyrkning af træer og andre skovbrugsaktiviteter
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Vidékfejlesztési Minisztérium Budapest Kossuth Lajos tér 11. 1055 MAGYARORSZÁG/HUNGARY
Andre oplysninger	—

Den autentiske udgave af denne beslutning (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_da.htm

Godkendelsesdato	29.7.2011
Referencenummer til statsstøtte	SA.32709 (11/N)
Medlemsstat	Ungarn
Region	—
Titel (og/eller modtagerens navn)	Mezőgazdasági területek első erdősítése – EMVA (1698/2005/EK 43. cikk)
Retsgrundlag	„Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a mezőgazdasági területek erdősítéséhez nyújtandó támogatás igénybevételének részletes szabályairól” szóló 88/2007. (VIII. 17.) FVM rendelet
Foranstaltningstype	Støtteordning
Formål	Skovbrug, udvikling af landområderne (AGRI)
Støtteform	Direkte støtte
Rammebeløb	Samlet budget: 40 879,19 HUF (mio.) Årligt budget: 13 262,39 HUF (mio.)
Støtteintensitet	80 %
Varighed	Indtil 31.12.2013
Økonomisk sektor	Dyrkning af træer og andre skovbrugsaktiviteter
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Vidékfejlesztési Minisztérium Budapest Kossuth Lajos tér 11. 1055 MAGYARORSZÁG/HUNGARY
Andre oplysninger	—

Den autentiske udgave af denne beslutning (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_da.htm

Meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af Den Europæiske Unions statsstøtteregler på kompensation for levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse

(EØS-relevant tekst)

(2012/C 8/02)

1. MEDDELELSENS FORMÅL OG ANVENDELSESOMRÅDE

1. Tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse udspringer ikke bare af Unions fælles værdier. De har også afgørende betydning for den sociale og territoriale samhørighed. Unionen og medlemsstaterne skal inden for rammerne af deres respektive beføjelser sikre, at sådanne tjenesteydelser udføres på grundlag af principper og betingelser, der giver dem mulighed for at opfylde deres målsætninger.
2. Nogle tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse kan leveres af offentlige eller private virksomheder⁽¹⁾ uden særlig økonomisk støtte fra medlemsstaternes myndigheder. Andre tjenesteydelser kan kun leveres, hvis den pågældende myndighed yder økonomisk støtte til leverandøren. I fravær af specifikke regler for Unionen, kan medlemsstaterne frit bestemme, hvordan deres tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse skal organiseres og finansieres.
3. Formålet med denne meddelelse er at fastslå de nøglebegreber, der ligger til grund for anvendelsen af statsstøttereglerne i forbindelse med kompensation for offentlig tjeneste⁽²⁾. Meddelelsen vil derfor fokusere på de statsstøttekrav, der er de mest relevante for kompensation for offentlig tjeneste.
4. Samtidig med denne meddelelse vil Kommissionen vedtage en specifik forordning vedrørende *de minimis*-støtte til virksomheder, der leverer tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, der fastslår, at visse kompensationsforanstaltninger ikke udgør statsstøtte ifølge traktatens artikel 107⁽³⁾, og udstede en afgørelse⁽⁴⁾, der fastslår, at visse former for kompensation for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, der udgør statsstøtte, er forenelige med traktaten i medfør af traktatens artikel 106, stk. 2, og fritager dem for anmeldelsespligten ifølge traktatens artikel 108, stk. 3, samt rammebestemmelser⁽⁵⁾, der fastslår, på hvilke betingelser statsstøtte til tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, som ikke er omfattet af afgørelsen, kan erklæres for forenelige i henhold til traktatens artikel 106, stk. 2.
5. Denne meddelelse berører ikke anvendelsen af andre bestemmelser i Unionens lovgivning, bl.a. vedrørende offentlige indkøb, og krav som følge af traktaten og EU's sektorspecifikke regler. Når en offentlig myndighed vælger at overdrage udførelse af en tjenesteydelse til tredjemand, skal denne overholde Unionens regler om offentlige indkøb, der følger af traktatens artikel 49-56, Unionens direktiver om offentlige indkøb (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt post-tjenester⁽⁶⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter⁽⁷⁾) og de sektorspecifikke regler⁽⁸⁾. Også i de tilfælde, hvor direktiverne om offentlige indkøb ikke eller kun delvist finder anvendelse (f.eks. tjenesteydelseskoncessioner og tjenesteydelseskontrakter, der er nævnt i bilag IIB i direktiv 2004/18/EF, herunder forskellige sociale tjenesteydelser), skal tildelingen ikke desto mindre opfylde traktatens krav til åbenhed, ligebehandling, proportionalitet og gensidig anerkendelse⁽⁹⁾.
6. Ud over de spørgsmål, der behandles i denne meddelelse, afgørelse 2012/21/EU og Kommissionens meddelelse om EU-rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (2011), vil Kommissionen besvare individuelle spørgsmål, der opstår i forbindelse med anvendelsen af statsstøttereglerne på tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Den vil bl.a. gøre dette gennem sin interaktive informationstjeneste om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, der er tilgængelig på Kommissionens website⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ I overensstemmelse med traktatens artikel 345 berøres de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne på ingen måde af traktaterne. Det vil sige, at konkurrencereglerne ikke forskelsbehandler virksomheder afhængig af, om der er tale om offentligt eller privat ejerskab.

⁽²⁾ Yderligere retningslinjer findes i Vejledning i anvendelse af Den Europæiske Unions regler om statsstøtte, offentlige indkøb og det indre marked på tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse og navnlig sociale tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, SEK(2010) 1545 endelig af 7. december 2010.

⁽³⁾ Se side 23 i denne EUT.

⁽⁴⁾ Kommissionens afgørelse 2012/21/EU af 21. december 2011 om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse EUT L 7 af 11.1.2012, s. 3.

⁽⁵⁾ Se side 15 i denne EUT.

⁽⁶⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 1).

⁽⁹⁾ Sag C-324/98, Telaustria Verlags GmbH og Telefonadress GmbH mod Telekom Austria AG, og Kommissionens fortolkningsmeddelelse om den fællesskabsret, der finder anvendelse på tildelingen af kontrakter, som ikke eller kun delvis er omfattet af udbudsdirektiverne (EUT C 179 af 1.8.2006, s. 2).

⁽¹⁰⁾ http://ec.europa.eu/services_general_interest/registration/form_en.html

7. Denne meddelelse berører ikke Den Europæiske Unions Domstols relevante retspraksis.

udøver både økonomisk og ikke-økonomisk aktivitet, betragtes kun som en virksomhed i forhold til førstnævnte aktivitet.

2. GENERELLE BESTEMMELSER VEDRØRENDE BEGREBET STATSTØTTE

2.1. Begrebet virksomhed og økonomisk aktivitet

8. Ifølge traktatens artikel 107, stk. 1, finder statsstøttereglerne generelt kun anvendelse, hvis modtageren er en »virksomhed«. Hvorvidt leverandøren af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse skal betragtes som en virksomhed, er derfor af afgørende betydning for anvendelsen af statsstøttereglerne.

2.1.1. Generelle principper

9. Domstolen har konsekvent defineret virksomheder som enheder, der udøver økonomisk aktivitet, uanset deres retlige form og finansieringsmåde⁽¹⁾. Hvorvidt en given enhed således betragtes som en virksomhed, vil udelukkende afhænge af, hvilke aktiviteter den udøver. Dette generelle princip har tre vigtige konsekvenser:

For det første er den pågældende enheds retlige form ifølge national ret ikke afgørende. En enhed, der f.eks. er klassificeret som en forening eller en sportsklub ifølge national ret, kan alligevel skulle betragtes som en virksomhed ifølge traktatens artikel 107, stk. 1. Det eneste relevante kriterium i den henseende er, om enheden udøver økonomisk aktivitet.

For det andet afhænger anvendelsen af statsstøttereglerne som sådan ikke af, om enheden er etableret med henblik på at skabe overskud. Ifølge Domstolens og Rettens retspraksis kan ikke-profitorienterede enheder også levere varer og tjenesteydelser på et givet marked⁽²⁾. Når det ikke er tilfældet, er profitorienterede enheder naturligvis ikke underlagt statsstøttereglerne.

For det tredje klassificeres en enhed altid som en virksomhed i forhold til en bestemt aktivitet. En enhed, der

10. To adskilte retlige enheder kan betragtes som én økonomisk enhed med henblik på anvendelsen af statsstøttereglerne. Denne økonomiske enhed anses derefter for at være den relevante virksomhed. I den henseende ser Domstolen på, om der eksisterer kontrollerende kapitalandele eller funktionelle, økonomiske og organisatoriske forbindelser⁽³⁾. På den anden side gælder det, at en enhed, der ikke selv leverer varer og tjenester på et marked, ikke udgør en virksomhed, blot fordi den besidder kapitalandele — selv kontrollerende andele — når besiddelsen kun danner grundlag for udøvelsen af de rettigheder, der er knyttet til at være aktionær eller medindehaver, samt i givet fald for modtagelsen af udbytte, der blot er afkastet af ejendomsretten til et formuegode⁽⁴⁾.

11. For at afklare sondringen mellem økonomisk og ikke-økonomisk aktivitet, har EU-Domstolen konstant fastslået, at en enhver aktivitet, der består i at levere varer og tjenesteydelser på markedet, er en økonomisk aktivitet⁽⁵⁾.

12. Spørgsmålet om, hvorvidt der findes et marked for visse tjenesteydelser kan afhænge af, hvordan disse tjenesteydelser er organiseret af den pågældende medlemsstat⁽⁶⁾. Statsstøttereglerne finder kun anvendelse, når en given aktivitet udøves i en markedsrelateret sammenhæng. Visse tjenesteydelsers økonomiske karakter kan derfor variere fra medlemsstat til medlemsstat. På grund af politiske valg eller den økonomiske udvikling kan klassifikationen af en given tjenesteydelse endvidere ændre sig med tiden. En aktivitet, der i dag ikke er en markedsrelateret aktivitet, kan blive det i fremtiden og omvendt.

13. En myndigheds beslutning om at ikke at give tredjemand mulighed for at levere en given tjeneste (f.eks. fordi den ønsker at udbyde tjenesten internt) udelukker ikke, at der er

⁽¹⁾ Forenede sager C-180/98-C-184/98, Pavlov m.fl., Sml. 2000 I, s. 6451.

⁽²⁾ Forenede sager 209/78-215/78 og 218/78, Van Landewyck, Sml. 1980, s. 3125, præmis 21. Sag C-244/94, FFSA m.fl., Sml. 1995 I, s.4013. Sag C-49/07, MOTOE, Sml. 2008 I, s. 4863, præmis 27 og 28.

⁽³⁾ Sag C-480/09 P, AceaElectrabel Produzione SpA mod Europa-Kommissionen, Sml. 2010, præmis 47-55. Sag C-222/04, Ministero dell'Economia e delle Finanze mod Cassa di Risparmio di Firenze SpA m.fl., præmis 112.

⁽⁴⁾ Sag C-222/04, Ministero dell'Economia e delle Finanze mod Cassa di Risparmio di Firenze SpA m.fl., Sml. 2006 I, s. 289, præmis 107-118 og 125.

⁽⁵⁾ Sag 118/85, Kommissionen mod Italien, Sml. 1987, s. 2599, præmis 7. Sag C-35/96, Kommissionen mod Italien, Sml. 1998 I, s.3851, præmis 36. Forenede sager C-180/98-C-184/98, Pavlov m.fl., præmis 75.

⁽⁶⁾ Forenede sager C-159/91 og C-160/91 Poucet og Pistre, Sml. 1993 I, s. 637.

tale om økonomisk aktivitet. På trods af en sådan markedsafskærmning kan der være tale om en økonomisk aktivitet, hvis andre aktører ville og kunne udbyde tjenesten på det pågældende marked. Generelt er det forhold, at en given tjeneste leveres internt ⁽¹⁾ ikke relevant for den pågældende aktivitets økonomiske karakter ⁽²⁾.

14. Da sondringen mellem økonomiske og ikke-økonomiske tjenesteydelser afhænger af de politiske og økonomiske forhold i en given medlemsstat, er det ikke muligt at opstille en udtømmende liste med aktiviteter, der umiddelbart aldrig vil være økonomiske. En sådan liste ville ikke give en egentlig retssikkerhed og ville derfor have begrænset nytte. Formålet med de følgende punkter er derfor at forsøge at afklare denne sondring på en række vigtige områder.
15. Da traktaterne ikke indeholder en definition af økonomisk aktivitet, fastsætter retspraksis forskellige kriterier for anvendelsen af reglerne for det indre marked og for anvendelsen af konkurrenceretten ⁽³⁾.

2.1.2. Udøvelse af offentlig myndighed

16. Det følger af Domstolens retspraksis, at traktatens artikel 107 ikke finder anvendelse, når staten handler »ved udøvelse af offentlig myndighed« ⁽⁴⁾, eller når myndigheder på statens vegne handler »i deres egenskab af offentlige myndigheder« ⁽⁵⁾. En enhed anses for at handle ved udøvelse af offentlig myndighed, når den omhandlede aktivitet er en opgave, der er et led i statens væsentlige opgaver, eller er forbundet med disse opgaver som følge af sin art, sit formål og de regler, den er undergivet ⁽⁶⁾. Generelt gælder det, at medmindre den pågældende

medlemsstat har besluttet at indføre markedsmekanismer, vil aktiviteter, der naturligt indgår i offentlige myndigheders forrettigheder, og som udøves af staten, ikke udgøre økonomiske aktiviteter. Der kan f.eks. være tale om aktiviteter i tilknytning til:

- a) hæren eller politiet
- b) luftfartssikkerhed og kontrol ⁽⁷⁾
- c) søfartssikkerhed og kontrol ⁽⁸⁾
- d) forureningsovervågning ⁽⁹⁾, og
- e) organisation, finansiering og afsoning af fængselsdomme ⁽¹⁰⁾.

2.1.3. Social sikring

17. Spørgsmålet om, hvorvidt sociale sikringsordninger skal karakteriseres som omfattende en økonomisk aktivitet, afhænger af, hvordan de er tilrettelagt og struktureret. Overordnet set sonder Domstolen og Retten mellem ordninger, der er baseret på princippet om solidaritet, og ordninger af økonomisk karakter.
18. Domstolen og Retten bruger en række kriterier til at fastslå, om en social sikringsordning er baseret på solidaritet og således ikke omfatter en økonomisk aktivitet. En række faktorer kan være relevante i den henseende:

- a) er tilslutning til ordningen obligatorisk ⁽¹¹⁾
- b) forfølger ordningen et rent socialt formål ⁽¹²⁾
- c) drives ordningen med vinding for øje ⁽¹³⁾

⁽¹⁾ Forslag til afgørelse fra generaladvokat L.A. Geelhoed i sag C-295/05 Asociación Nacional de Empresas Forestales (Asemfo) v Transformación Agraria SA (Tragsa) og Administración del Estado, Sml. 2007 I, s. 2999, præmis 110-116; Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70, EUT L 315 af 3.12.2007, s. 1, artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 1; Kommissionens afgørelse 2011/501/EU af 23. februar 2011 om Tysklands statsstøtte C 58/06 (ex NN 98/05) til Bahnen der Stadt Monheim (BSM) og Rheinische Bahngesellschaft (RBG) i Verkehrsverbund Rhein-Ruhr, EUT L 210 af 17.8.2011, s. 1, punkt 208-209.

⁽²⁾ Det er ikke heller relevant for spørgsmålet, om tjenesteydelsen kan defineres som en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse; se afsnit 3.2.

⁽³⁾ Sag C-519/04 P, David Meca-Medina og Igor Majcen mod Kommissionen, Sml. 2006 I, s. 6991, præmis 30-33. Sag C-350/07, Kattner Stahlbau, Sml. 2009 I, s. 1513, præmis 66, 72, 74 og 75. Forslag til afgørelse fra generaladvokat Poireres Maduro fremsat den 10. november 2005 i sag C-205/03, FENIN, Sml. 2006 I, s. 6295, præmis 50 og 51.

⁽⁴⁾ Sag C-118/85, Kommissionen mod Italien, præmis 7 og 8.

⁽⁵⁾ Sag C-30/87, Bodson/Pompes funèbres des régions libérées, Sml. 1988 I, s. 2479, præmis 18.

⁽⁶⁾ Se bl.a. sag C-364/92, SAT/Eurocontrol, Sml. 1994 I, s. 43, præmis 30.

⁽⁷⁾ Sag C-364/92, SAT/Eurocontrol, præmis 27. Sag C-113/07 P, Selex Sistemi Integrati mod Kommissionen, Sml. 2009 I, s. 2207, præmis 71.

⁽⁸⁾ Kommissionens beslutning af 16. oktober 2002 i sag N 438/02 — Belgien — Støtte til havnemyndigheder, EFT C 284 af 21.11.2002.

⁽⁹⁾ Sag C-343/95, Cali & Figli, Sml. 1997, Sml. 1997 I, s. 1547, præmis 22.

⁽¹⁰⁾ Kommissionens beslutning i sag N 140/06 — Litauen — Tildeling af tilskud til statslige virksomheder i forbindelse med fængsler, EUT C 244 af 11.10.2006.

⁽¹¹⁾ Forenede sager C-159/91 og C-160/91, Poucet og Pistre, Sml. 1993 I, s. 637, præmis 13.

⁽¹²⁾ Sag C-218/00, Cical og INAIL, Sml. 2002 I, s. 691, præmis 45.

⁽¹³⁾ Forenede sager C-264/01, C-306/01, C-354/01 og C-355/01, AOK Bundesverband, Sml. 2004 I, s. 2493, præmis 47-55.

- d) er ydelserne uafhængige af de beløb, der er betalt i bidrag ⁽¹⁾
- e) er størrelsen af de udbetalte ydelser ikke nødvendigvis proportional med forsikredes indkomst ⁽²⁾, og
- f) er ordningen undergivet statskontrol ⁽³⁾.
19. Sådanne solidaritetsbaserede ordninger må ikke forveksles med ordninger af økonomisk karakter ⁽⁴⁾. I modsætning til solidaritetsbaserede ordninger er ordninger af økonomisk karakter normalt karakteriseret ved:
- a) frivillig tilslutning ⁽⁵⁾
- b) kapitaliseringsprincippet (ydelse afhænger af de betalte bidrag og ordningens økonomiske resultater) ⁽⁶⁾
- c) ordningen drives med vinding for øje ⁽⁷⁾, og
- d) ydelser, som supplerer ydelserne i henhold til grundordningen ⁽⁸⁾.
20. Nogle ordninger kombinerer træk fra begge kategorier. I sådanne tilfælde afhænger klassifikationen af ordningen af en analyse af de forskellige aspekter og deres respektive betydning ⁽⁹⁾.
21. I nogle medlemsstater er offentlige hospitaler et led i den nationale sundhedstjeneste og næsten udelukkende baseret på princippet om solidaritet ⁽¹⁰⁾. Sådanne hospitaler finansieres direkte gennem sociale bidrag og andre statslige bidrag og leverer gratis tjenester gratis til deres medlemmer på grundlag af en universel dækning ⁽¹¹⁾. Domstolen og Retten har fastslået, at når der findes en sådan struktur, handler de relevante organer ikke som virksomheder ⁽¹²⁾.
22. Når denne struktur eksisterer, vil selv aktiviteter, som i sig selv kunne have økonomisk karakter, men som udelukkende udøves med henblik på at yde en anden ikke-økonomisk tjeneste, ikke have økonomisk karakter. En organisation, der køber varer — også i store mængder — med henblik på at tilbyde en ikke-økonomisk tjeneste, handler ikke som en virksomhed, blot fordi den foretager indkøb på et givet marked ⁽¹³⁾.
23. I mange andre medlemsstater leverer hospitaler og andre leverandører af sundhedstjenester deres tjenester mod vederlag, der opkræves direkte hos patienterne eller via deres forsikring ⁽¹⁴⁾. I sådanne systemer er der en vis grad af konkurrence mellem hospitaler med hensyn til udbud af sundhedstjenester. Når det er tilfældet, er det forhold, at en sundhedstjeneste ydes af et offentligt hospital, ikke tilstrækkeligt til at klassificere aktiviteten som ikke-økonomisk.
24. Domstolen og Retten har også fastslået, at sundhedstjenester, der ydes af uafhængige læger og andre private behandlere mod vederlag på deres egen risiko, skal betragtes som en økonomisk aktivitet ⁽¹⁵⁾. De samme principper gælder også for uafhængige apoteker.

2.1.4. Sundhedstjenester

21. Sundhedssystemerne i Unionen er meget forskellige fra medlemsstat til medlemsstat. Disse nationale karakteristika

⁽¹⁾ Forenede sager C-159/91 og C-160/91, Poucet og Pistre, Sml. 15 I, s. 637, præmis 15-18.

⁽²⁾ Sag C-218/00 *Cisal* og *INAIL*, præmis 40.

⁽³⁾ Forenede sager C-159/91 og C-160/91, Poucet og Pistre, præmis 14. Sag C-218/00, *Cisal* og *INAIL*, præmis 43-48. Forenede sager C-264/01, C-306/01, C-354/01 og C-355/01, AOK Bundesverband, Sml. 2004 I, s. 2493, præmis 51-55.

⁽⁴⁾ Se bl.a. sag C-244/94, *FFSA m.fl.*, præmis 19.

⁽⁵⁾ Sag C-67/96, *Albany*, Sml. 1999 I, s. 5751, præmis 80-87.

⁽⁶⁾ Sag C-244/94, *FFSA m.fl.*, præmis 9 og 17-20. Sag C-67/96, *Albany*, præmis 81-85. Se også forenede sager C-115/97-C-117/97, *Brentjens*, Sml. 1999 I, s. 6025, præmis 81-85, sag C-219/97, *Drijvende Bokken*, Sml. 1999 I, s. 6121, præmis 71-75, og forenede sager C-180/98-C-184/98, *Pavlov m.fl.*, præmis 114 og 115.

⁽⁷⁾ Forenede sager C-115/97-C-117/97, *Brentjens*.

⁽⁸⁾ Forenede sager C-180/98-C-184/98, *Pavlov m.fl.*

⁽⁹⁾ Sag C-350/07, *Kattner Stahlbau*, Sml. 2009 I, s. 1513.

⁽¹⁰⁾ Baseret på Domstolens retspraksis er det bedste eksempel det spanske nationale sundhedssystem (se sag T-319/99 *FENIN*, sml. 2003 II, s. 357).

⁽¹¹⁾ Afhængig af ordningens overordnede karakteristika vil bidrag, der kun dækker en lille del af de egentlige omkostninger ved tjenesten, ikke påvirke ordningens klassifikation som ikke-økonomisk.

⁽¹²⁾ Sag T-319/99, *FENIN*, Sml. 2003 II, s. 357, præmis 39.

⁽¹³⁾ Case T-319/99, *FENIN*, præmis 40.

⁽¹⁴⁾ Se f.eks. sag C-244/94, *FFSA*, sag C-67/96, *Albany*, forenede sager C-115/97, C-116/97 og C-117/97, *Brentjens*, og sag C-219/97, *Drijvende Bokken*.

⁽¹⁵⁾ Se forenede sager, C-180/98-C-184/98, *Pavlov m.fl.*, præmis 75 og 77.

2.1.5. Undervisning

26. Unionens retspraksis har fastslået, at offentlig uddannelse, der organiseres inden for rammerne af det nationale uddannelsessystem, og som finansieres og overvåges af staten, kan betragtes som en ikke-økonomisk aktivitet. I den henseende har Domstolen fastslået:

»at staten ved at organisere og drive et offentligt undervisningssystem, der i almindelighed finansieres over det offentlige budget, og ikke af eleverne eller deres forældre, ikke vil drive virksomhed mod betaling, men varetage sine opgaver over for befolkningen på det sociale, kulturelle og uddannelsesmæssige område.«⁽¹⁾

27. Ifølge samme retspraksis påvirkes offentlig undervisnings ikke-økonomiske karakter i princippet ikke af det forhold, at eleverne eller deres forældre nu og da skal betale undervisnings- eller indskrivningsgebyrer som bidrag til systemets driftsudgifter. Sådanne finansielle bidrag dækker ofte kun en del af tjenestens egentlige omkostninger, og kan således ikke betragtes som betaling for den ydede tjeneste. De ændrer derfor ikke ved den ikke-økonomiske karakter af et generelt uddannelsessystem, der væsentligst finansieres via det offentlige budget⁽²⁾. Disse principper kan dække offentlige uddannelsestjenester, som f.eks. faglig uddannelse⁽³⁾, private og offentlige grundskoler⁽⁴⁾ og børnehaver⁽⁵⁾, sekundær undervisning på universiteter⁽⁶⁾ og udbud af undervisning på universiteter⁽⁷⁾.

28. Et sådant offentligt undervisningsudbud må ikke forveksles med tjenester, der væsentligst finansieres af forældre eller elever eller af kommercielle indtægter. Kommercielle virksomheder, der udbyder videregående uddannelse, som udelukkende finansieres af de studerende, falder f.eks. klart inden for sidstnævnte kategori. I nogle medlemsstater kan offentlige institutioner også tilbyde uddannelsesaktiviteter, som på grund af deres struktur, finansieringsmåde og tilstedeværelsen af konkurrerende private virksomheder skal betragtes som økonomiske.

⁽¹⁾ Se bl.a. sag C-318/05, Kommissionen mod Tyskland, Sml. 2007 I, s. 6957, præmis 68. Se også EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning i sag 68123 — Norge — Nasjonal digital læringsarena — af 12.10.2011, s. 9.

⁽²⁾ EFTA-Domstolens dom af 21. februar 2008 i sag E-5/07.

⁽³⁾ Sag 263/86, Humbel, Sml. 1988, s. 5365.

⁽⁴⁾ Sag C-318/05, Kommissionen mod Tyskland, Sml. 2007 I, s. 6957, sag C-76/05, Schwartz, Sml. 2007, s. 6849.

⁽⁵⁾ EFTA-Domstolens dom af 21. februar 2008 i sag E-5/07.

⁽⁶⁾ Sag C-281/06, Jundt, Sml. 2007 I, s. 12231.

⁽⁷⁾ Sag 109/92, Wirth, Sml. 1993 I, s. 6447.

29. I rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling og innovation⁽⁸⁾ har Kommissionen fastslået, at visse aktiviteter, der udøves af universiteter og forskningsinstitutioner, falder uden for statsstøttereglernes anvendelsesområde. Det vedrører forskningsinstitutioners primære aktiviteter, nemlig:

a) uddannelse med henblik på flere og bedre kvalificerede menneskelige ressourcer

b) udførelse af uafhængig forskning og udvikling med henblik på mere viden og bedre forståelse, herunder fælles forskning og udvikling, og

c) formidling af forskningsresultater.

30. Kommissionen har endvidere fastslået, at teknologioverførsel (licensering, stiftelse af udbrydervirksomheder eller andre former for videnforvaltning skabt af forskningsinstitutionen) er af ikke-økonomisk karakter, hvis disse aktiviteter har en intern karakter⁽⁹⁾ og samtlige indtægter herfra geninvesteres i forskningsinstitutionernes hovedaktiviteter⁽¹⁰⁾.

2.2. Statsmidler

31. Kun fordele, der indrømmes direkte eller indirekte ved hjælp af statsmidler, kan udgøre statsstøtte i medfør af traktatens artikel 107⁽¹¹⁾. Fordele, der finansieres af private midler, kan styrke visse virksomheders stilling, men er ikke omfattet af bestemmelserne i traktatens artikel 107.

32. En sådan overførsel af statsmidler kan antage mange former, som f.eks. direkte tilskud, skattelettelser og naturlieydelse. Det forhold, at staten ikke opkræver markedspris

⁽⁸⁾ Se Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til forskning og udvikling og innovation, EUT C 323 af 30.12.2006, s. 1.

⁽⁹⁾ Ifølge fodnote 25 i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til forskning og udvikling og innovation forstås ved »intern karakter« en situation, hvor forskningsinstitutionens videnforvaltning udføres enten af en afdeling eller en af forskningsinstitutionens anden afhængig enhed eller i fællesskab med andre forskningsinstitutioner. Det forhold, at specifikke tjenesteydelser udliciteres til tredjemand gennem offentligt udbud, ændrer ikke på sådanne aktiviteter interne karakter.

⁽¹⁰⁾ Se punkt 3.1.1 og 3.1.2 i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til forskning og udvikling og innovation.

⁽¹¹⁾ Forenede sager C-52/97-C-54/97, Viscido m.fl., Sml. 1998 I, s. 2629, præmis 13, og sag C-53/00, Ferring, Sml. 2001 I, s. 9067, præmis 16. Se også sag C-379/98, PreussenElektra mod Schleswig, Sml. 2001 I, s. 2099.

for visse tjenester, udgør f.eks. et afkald på statsmidler. I sag C-482/99 Frankrig mod Kommissionen fastslog Domstolen i sin dom ⁽¹⁾, at en offentlig virksomheds midler udgør statsmidler i medfør af traktatens artikel 107, da de offentlige myndigheder kan kontrollere disse midler. I de tilfælde, hvor en virksomhed, der har fået overdraget at udføre en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, finansieres med midler ydet af en offentlig virksomhed, og denne finansiering kan henføres til staten, vil denne finansiering således kunne udgøre statsstøtte.

33. Tildeling uden udbud af licenser til at bruge offentlig infrastruktur eller andre særlige eller eksklusive rettigheder med en økonomisk værdi, kan indebære et afkald på statsmidler og skabe en fordel for modtagerne ⁽²⁾.

34. Medlemsstaterne kan i nogle situationer finansiere en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse med gebyrer eller bidrag betalt af visse virksomheder eller brugere, således at provenuet derfra overføres til de virksomheder, der har fået overdraget at udføre den pågældende tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse. Den finansieringsform er blevet undersøgt nærmere af Domstolen, bl.a. i dommen i sag 173/73, Italien mod Kommissionen ⁽³⁾, der fastslog, at:

»Da de midler, som det drejer sig om, hidrører fra de obligatoriske bidrag, som lovgivningen i staten foreskriver, og da de, som den foreliggende sag viser, bestyres og fordeles i henhold til denne lovgivning, må de betragtes som støtte, der ydes ved hjælp af statsmidler i artikel 92's (nu artikel 107) forstand, endog selv om de bliver administreret af institutioner, der ikke henhører under den offentlige myndighed.«

35. På samme måde fastslog Domstolen i sin dom i de forenede sager C-78/90 til C-83/90 i sagen Compagnie Commerciale de l'Ouest ⁽⁴⁾, at foranstaltninger finansieret gennem skattelignende afgifter udgør foranstaltninger finansieret med statsmidler.

36. Det betyder, at kompensation for drift af offentlige tjenester, som finansieres af skattelignende afgifter eller obliga-

toriske bidrag pålagt af staten, som forvaltes og allokeres i overensstemmelse med lovgivningen, udgør kompensation ydet ved hjælp af statsmidler.

2.3. Påvirkning af samhandelen

37. For at være omfattet af traktatens artikel 107 skal kompensation for offentlig tjeneste påvirke eller true med at påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. En sådan påvirkning forudsætter normalt, at markedet er åbent for konkurrence. Når markeder er åbne for konkurrence enten i medfør af Unionens lovgivning eller national lovgivning eller i praksis som følge af den økonomiske udvikling, finder statsstøtte-reglerne anvendelse. I den situation vælger medlemsstaterne frit, hvordan de definerer, organiserer og finansierer en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, som omfattes af statsstøttekontrol, hvis der ydes kompensation til en tjenesteleverandør, uanset om denne er privat eller offentlig (herunder interne leverandører). Når markedet er forbeholdt én virksomhed (herunder en intern leverandør), er kompensationen til denne virksomhed ligeledes underlagt statsstøttekontrol. Når en økonomisk aktivitet er åbnet for konkurrence, kan en beslutning om at udbyde en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse ved andre metoder end en offentlig udbudsprocedure, som sikrer de laveste omkostninger for samfundet, føre til konkurrenceforvriddning ved at forhindre konkurrenter i at komme ind på markedet eller gøre det lettere for støttemodtageren at udvide sin virksomhed til andre markeder. Der kan også være konkurrenceforvriddning på inputmarkeder. Støtte til en virksomhed på et ikke-liberaliseret marked, kan påvirke samhandelen, hvis den støttemodtagende virksomhed også er aktiv på liberaliserede markeder ⁽⁵⁾.

38. Støtteforanstaltninger kan også påvirke samhandelen, når den støttemodtagende virksomhed ikke selv deltager i grænseoverskridende aktiviteter. I sådanne tilfælde kan det nationale udbud fastholdes eller øges med det resultat, at virksomheder, der er etableret i andre medlemsstater, får forringet deres muligheder for at levere deres tjenester i den pågældende medlemsstat ⁽⁶⁾.

39. I henhold til Domstolens retspraksis findes der ikke en grænseværdi eller en procentsats, hvorunder samhandelen mellem medlemsstater ikke vil blive påvirket ⁽⁷⁾. Den omstændighed, at en støtte er forholdsvis ubetydelig, eller at den støttemodtagende virksomhed er af beskeden størrelse, udelukker således ikke på forhånd, at samhandelen mellem medlemsstaterne kan være påvirket.

⁽¹⁾ Sml. 2002 I, s. 4397.

⁽²⁾ Sag C-462/99, Connect Austria Gesellschaft für Telekommunikation GmbH mod Telekom-Control-Kommission med deltagelse af Mobilkom Austria AG, Sml. 2003 I, s. 5197, præmis 92 og 93. Sag T-475/04, Bouygues og Bouygues Télécom SA mod Kommissionen, Sml. 2007 II, s. 2097, præmis 101, 104, 105 og 111.

⁽³⁾ Sag 173/73, Italien mod Kommissionen, Sml. 1974, s. 709, præmis 16. Se også sag 78/79 Steinike, Sml. 1977, s. 595, præmis 21, Sag C 206/06, Essent Netwerk, Sml. 2008, s. 5497, præmis 47, 57 og 96.

⁽⁴⁾ Compagnie Commerciale de l'Ouest m.fl. mod Reveveur Principal des Douanes de la Pallice Port, Sml. 1992 I, s. 1847, præmis 35. Se også forenede sager C-34/01-C-38/01, Inirisorse SpA mod Ministero delle Finanze, Sml. 2003 I, s. 4243, præmis 26.

⁽⁵⁾ Forenede sager T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97 til T-607/97, T-1/98, T-3/98 til T-6/98 og T-23/98, Mauro Alzetta m.fl. mod Kommissionen, Sml. 2000 II, s. 2319, præmis 143-147.

⁽⁶⁾ Se bl.a. sag C-280/00, Altmark Trans GmbH og Regierungspräsidium Magdeburg mod Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, Sml. 2003 I, s. 7747.

⁽⁷⁾ Sag C-280/00, Altmark Trans GmbH og Regierungspräsidium Magdeburg mod Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, præmis 81.

40. På den anden side har Kommissionen i flere tilfælde konkluderet, at aktiviteter havde en ren lokal karakter og ikke påvirkede samhandelen mellem medlemsstater. Som eksempler kan nævnes:

- a) svømmehaller, der overvejende bruges af lokalbefolkningen ⁽¹⁾
- b) lokale hospitaler, der udelukkende behandler lokalbefolkningen ⁽²⁾
- c) lokale museer, der må forventes ikke at tiltrække udenlandske besøgende ⁽³⁾, og
- d) lokale kulturelle begivenheder, hvis potentielle tilskuerskare er begrænset til de lokale beboere ⁽⁴⁾.

41. Endelig har Kommissionen ikke pligt til at undersøge al økonomisk støtte, medlemsstaterne yder. Det fastslås i forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelsen af traktatens artikel 87 og 88 på *de minimis*-støtte ⁽⁵⁾, at støtte, der ikke overstiger 200 000 EUR pr. virksomhed i en treårig regnskabsperiode, ikke er omfattet af traktatens artikel 107, stk. 1. Der gælder særlige *de minimis*-grænseværdier for transport, fiskeri og landbrug ⁽⁶⁾, og Kommissionen overvejer at vedtage en forordning med specifikke *de minimis*-tærskler for lokale tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.

3. BETINGELSERNE FOR, HVORNÅR KOMPENSATION FOR OFFENTLIG TJENESTE IKKE UDGØR STATSSTØTTE

3.1. Kriterier opstillet af Domstolen

42. Domstolen afklarede i *Altmark*-dommen ⁽⁷⁾ yderligere betingelserne for, hvornår kompensation for offentlig tjeneste ikke udgør statsstøtte, når den ikke medfører fordele.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning i sag N 258/00 — Tyskland — Friluftsbad Dorsten, EFT C 172 af 16.6.2001, s. 16.

⁽²⁾ Kommissionens beslutning i sag N 543/01 — Irland - Tilskud til hospitaler, EFT C 154 af 28.6.2002, s. 4.

⁽³⁾ Kommissionens beslutning i sag N 630/03 — Italien — Lokale museer — Sardinien, EUT C 275 af 8.12.2005, s. 3.

⁽⁴⁾ Kommissionens beslutning i sag N 257/07 — Spanien — Tilskud til teaterproduktioner i Baskerlandet, EUT C 173 af 26.7.2007, s. 2.

⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på *de minimis*-støtte, EUT L 379 af 28.12.2006, s. 5.

⁽⁶⁾ Se artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1998/2006 for transport. Kommissionens forordning (EF) nr. 875/2007 af 24. juli 2007 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på *de minimis*-støtte i fiskerisektoren og om ændring af forordning (EF) nr. 1860/2004, EUT L 193 af 25.7.2007, s. 6. Kommissionens forordning (EF) nr. 1535/2007 af 20. december 2007 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på *de minimis*-støtte til produktion af landbrugsprodukter, EUT L 337 af 21.12.2007, s. 35.

⁽⁷⁾ Sag C-280/00, *Altmark Trans GmbH og Regierungspräsidium Magdeburg mod Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*.

43. Domstolen fastslog følgende:

»For så vidt som en statslig foranstaltning må betragtes som en kompensation, der er et vederlag for de af de begunstigede virksomheder leverede ydelser til opfyldelse af forpligtelser til offentlig tjeneste, således at disse virksomheder reelt ikke har en økonomisk fordel, og denne foranstaltning således ikke har den virkning at sætte disse virksomheder i en konkurrencemæssigt fordelagtig position i forhold til de virksomheder, der konkurrerer med dem, falder en sådan støtte ikke ind under traktatens artikel (traktatens artikel 107, stk. 1). For at en sådan kompensation i det enkelte tilfælde kan falde uden for begrebet statsstøtte, skal en række betingelser imidlertid være opfyldt.

— ... For det første skal den modtagende virksomhed faktisk være pålagt at opfylde forpligtelser til offentlig tjeneste, og disse forpligtelser skal være klart defineret.

...

— ... For det andet skal de kriterier, der er grundlaget for beregningen af kompensationen, være fastlagt på forhånd på en objektiv og gennemsigtig måde, så det undgås, at den modtagende virksomhed herved opnår en økonomisk fordel frem for sine konkurrenter. ... Følgelig udgør en medlemsstats kompensation af de af en virksomhed lidt tab i den situation, hvor det efterfølgende viser sig, at en virksomhed med udførelse af visse tjenesteydelser i forbindelse med opfyldelsen af forpligtelser til offentlig tjeneste ikke er økonomisk levedygtig, uden at kriterierne for en sådan kompensation er fastlagt på forhånd, en økonomisk foranstaltning, som henhører under begrebet statsstøtte (traktatens artikel 107, stk. 1)'s forstand.

— ... For det tredje må kompensationen ikke overstige, hvad der er nødvendigt for helt eller delvis at dække de udgifter, der er afholdt ved opfyldelsen af forpligtelserne til offentlig tjeneste, idet der skal tages hensyn til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste.

— ... Når udvælgelsen af den virksomhed, der skal overdrages en forpligtelse til offentlig tjeneste, i et konkret tilfælde ikke gennemføres inden for rammerne af en procedure for tildeling af offentlige kontrakter, som giver mulighed for at udvælge den ansøger, der kan levere de pågældende ydelser til de laveste omkostninger for samfundet, skal størrelsen af den nødvendige kompensation for det fjerde fastlægges på grundlag af en analyse af de omkostninger, som en gennemsnitsvirksomhed, der er veldrevet og tilstrækkeligt udstyret med transportmidler til at kunne opfylde de stillede krav til den offentlige tjeneste, ville have ved at opfylde forpligtelserne, idet der skal tages hensyn til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste ved opfyldelsen af forpligtelserne ⁽⁸⁾.

⁽⁸⁾ Sag C-280/00, *Altmark Trans GmbH og Regierungspräsidium Magdeburg mod Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, præmis 87-93.

44. Afsnit 3.2 til 3.6 omhandler de forskellige betingelser, der følger af retspraksis fra *Altmark*-sagen, navnlig begrebet tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse med henblik på traktatens artikel 106 ⁽¹⁾, behovet for en overdragelsesaftale ⁽²⁾, forpligtelsen til at fastlægge parametre for kompensationen ⁽³⁾, principperne for at undgå overkompensation ⁽⁴⁾ og principperne for valg af leverandør ⁽⁵⁾.

3.2. Tilstedeværelsen af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse

45. Definitionen af begrebet tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse udvikler sig bl.a. afhængig af borgernes behov, den teknologiske og markedsmæssige udvikling og sociale og politiske valg i den berørte medlemsstat. Domstolen har fastslået, at tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse er tjenesteydelser, der har særlige karakteristika i forhold til tjenesteydelser inden for andre økonomiske aktiviteter ⁽⁶⁾.

46. Da der ikke findes specifikke regler i Unionen, der definerer, hvornår der er tale om en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, har medlemsstaterne en bred skønsmargen, når de definerer en given tjeneste som en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse og yder kompensation til tjenesteleverandøren. Kommissionens kompetence i den henseende er begrænset til at tjekke, om medlemsstaten har foretaget en åbenlys fejl ved at definere tjenesten som en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse ⁽⁷⁾, og vurdere den statsstøtte, der måtte indgå i kompensationen. Når der findes specifikke EU-regler, er medlemsstaternes skøn også bundet af disse regler, uden at det vedrører Kommissionens forpligtelse til at foretage en vurdering af, om tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse er blevet defineret korrekt med henblik på statsstøttekontrol.

47. Den første betingelse i *Altmark*-dommen vedrører definition af en opgave af almindelig økonomisk interesse. Dette krav falder sammen med kravet i traktatens artikel 106, stk. 2 ⁽⁸⁾. Det følger af traktatens artikel 106, stk. 2, at virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser

af almindelig økonomisk interesse, har fået overdraget en »særlig opgave« ⁽⁹⁾. Generelt indebærer overdragelsen af en »særlig offentlig tjeneste« udbud af tjenester, som en virksomhed på rent forretningsmæssigt grundlag ikke ville påtage sig i samme omfang eller på samme vilkår ⁽¹⁰⁾. Medlemsstaterne eller Unionen kan knytte særlige betingelser til sådanne tjenester med henvisning til kriteriet om en almindelig økonomisk interesse.

48. Kommissionen mener således ikke, det ville være passende at knytte særlige forpligtelser til offentlig tjeneste til en aktivitet, som allerede udbydes, eller som kan udbydes på tilfredsstillende vis og på vilkår, herunder hvad angår pris, objektive kvalitetskrav, kontinuitet og adgang til tjenesten, der er i overensstemmelse med den offentlige interesse, således som defineret af staten, af virksomheder, der driver forretning på normale markedsvilkår ⁽¹¹⁾. Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt en tjeneste kan leveres af markedet, er Kommissionens vurdering begrænset til en kontrol af, om medlemsstaten har foretaget en åbenlys fejl.

49. Et vigtigt eksempel på dette princip er bredbåndssektoren, hvor Kommissionen allerede har givet klare retningslinjer for, hvilke aktivitetstyper der kan betragtes som tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. I særdeleshed mener Kommissionen, at i områder, hvor private investorer allerede har investeret i bredbåndsinfrastruktur (eller er ved yderligere at udvide deres infrastruktur) og allerede leverer konkurrencedygtige bredbåndstjenester med passende dækning, bør etablering af parallel bredbåndsinfrastruktur ikke betragtes som en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse. Hvis investorer imidlertid ikke kan levere passende bredbåndsdækning, kan der på visse betingelser ydes kompensation til en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse ⁽¹²⁾.

50. Kommissionen mener også, at tjenesteydelser, der defineres som tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, skal henvende sig til borgerne eller være i hele samfundets interesse.

⁽¹⁾ Se afsnit 3.2.

⁽²⁾ Se afsnit 3.3.

⁽³⁾ Se afsnit 3.4.

⁽⁴⁾ Se afsnit 3.5.

⁽⁵⁾ Se afsnit 3.6.

⁽⁶⁾ Sag C-179/90, *Merci convenzionali porto di Genova*, Sml. 1991 I, s. 5889, præmis 27, sag C-242/95, *GT-Link A/S*, Sml. 1997 I, s. 4449, præmis 53, og sag C-266/96, *Corsica Ferries France SA*, Sml. 1998 I, s. 3949, præmis 45.

⁽⁷⁾ Sag T-289/03, *BUPA m.fl. mod Kommissionen*, Sml. 2008 II, s. 81, præmis 166-169 og 172. Sag T-17/02, *Fred Olsen*, præmis 216.

⁽⁸⁾ Sag T-289/03 *British United Provident Association Ltd. (BUPA) mod Kommissionen*, Sml. 2008 II, s. 81, præmis 171 og 224.

⁽⁹⁾ Se bl.a. sag C-127/73 *BRT mod Sabam*, Sml. 1974, s. 313.

⁽¹⁰⁾ Se bl.a. artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70, EUT L 315 af 3.12.2007, s. 1.

⁽¹¹⁾ Sag C-205/99 *Analir*, Sml. 2001 I, s. 1271, præmis 71.

⁽¹²⁾ For yderligere oplysninger henvises til punkt 24-30 i Kommissionens meddelelse — EF-retningslinjer for statsstøttereglerne anvendelse i forbindelse med hurtigt etablering af bredbåndnet, EUT C 235 af 30.9.2009, s. 7.

3.3. Overdragelsesakt

51. For at traktatens artikel 106, stk. 2, kan finde anvendelse, skal driften af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse være overdraget til en eller flere virksomheder. De pågældende virksomheder skal derfor af staten have fået overdraget en særlig opgave⁽¹⁾. Ifølge den første betingelse i *Altmark*-dommen skal virksomheden faktisk være pålagt en forpligtelse til offentlig tjeneste. I overensstemmelse med den første betingelse i *Altmark*-dommen er det nødvendigt med en overdragelsesakt, der fastsætter de pågældende virksomheders og myndighedens respektive forpligtelser.
52. Den offentlige opgave skal overdrages gennem en akt, der afhængig af, hvilken medlemsstat det drejer sig om, kan tage form af et lovgivningsmæssigt eller administrativt instrument eller en kontrakt. Opgaven kan også overdrages ved flere akter. På grundlag af Kommissionens tilgang i sådanne sager skal akten eller akterne i det mindst fastlægge:
- a) indholdet og varigheden af forpligtelserne til offentlig tjeneste
 - b) virksomheden og eventuelt det omhandlede geografiske område
 - c) eventuelle eksklusive eller særlige rettigheder, som den omhandlede myndighed overdrager til virksomheden
 - d) parametrene for beregning, kontrol og revision af kompensationen, og
 - e) de foranstaltninger, der er truffet for at undgå og sikre tilbagebetaling af en eventuel overkompensation.
53. Det forhold, at tjenesteleverandøren er tilknyttet den proces, hvorved tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse overdrages, betyder ikke, at denne opgave ikke udspringer af en offentlig myndighedsakt, og det samme gælder, når overdragelsesakten oprettes på tjenesteleverandørens anmodning⁽²⁾. I nogle medlemsstater er det ikke usædvanligt, at myndighederne finansierer tjenester, som leverandøren selv har udviklet og foreslået. Myndigheden skal imidlertid tage stilling til, om den kan godkende leverandørens forslag, før den yder kompensation. De bestemmelser, der er obligatoriske i overdragelsesakten, indføres direkte i den beslutning, der godkender tjenesteleverandørens forslag, eller anføres i et separat retligt bindende dokument, f.eks. en kontrakt med tjenesteleverandøren.

3.4. Parametre for kompensationen

54. De parametre, der danner udgangspunkt for beregning af kompensationen, skal være fastsat på forhånd på en objektiv og gennemsigtig måde for at sikre, at de ikke medfører en økonomisk fordel, der kunne begunstige den støttetmodtagende virksomhed i forhold til konkurrerende virksomheder.

55. Behovet for på forhånd at fastsætte parametre for kompensationen betyder ikke, at kompensationen skal beregnes på basis af en bestemt formel (f.eks. en bestemt pris pr. dag, pr. måltid, pr. passager eller pr. antal brugere). Det afgørende er, at det fra starten er klart, hvordan kompensationen beregnes.
56. Når myndigheden beslutter at yde kompensation for alle leverandørens udgiftsposter, skal det fra begyndelsen bestemmes, hvordan disse poster fastsættes og beregnes. Kun de udgifter, der er direkte knyttet til udbud af den pågældende tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, kan komme i betragtning i den henseende. Alle virksomhedens indtægter i forbindelse med udbuddet af den pågældende tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse skal fratrækkes.
57. Når virksomheden tilbydes en rimelig fortjeneste i forbindelse med kompensationen, skal overdragelsesakten også fastslå kriterierne for beregning af denne fortjeneste.
58. Når der er foreskrevet en revision af kompensationen i løbet af overdragelsesperioden, skal overdragelsesakten præcisere retningslinjerne for revisionen og de eventuelle virkninger, den kan få for den samlede kompensation.
59. Hvis tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse overdrages efter en udbudsprocedure, skal metoden for beregning af kompensationen indgå i de oplysninger, der formidles til alle de virksomheder, som ønsker at deltage i proceduren.

3.5. Ingen overkompensation

60. Ifølge den tredje betingelse i *Altmark*-dommen må kompensationen ikke overstige, hvad der er nødvendigt for helt eller delvist at dække de udgifter, der er afholdt ved opfyldelsen af forpligtelserne til offentlig tjeneste, idet der skal tages hensyn til hermed forbundne indtægter såvel som til en rimelig fortjeneste. Enhver mekanisme vedrørende valg af tjenesteleverandør skal derfor fastlægges på en sådan måde, at kompensationen beregnes på basis af disse elementer.
61. Ved rimelig fortjeneste forstås den forrentning af kapitalen⁽³⁾ i hele overdragelsesperioden, som en gennemsnitsvirksomhed betinger sig, hvis den skal udføre en given tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, under hensyntagen til virksomhedens risiko. Risikoniveauet afhænger af den pågældende sektor, tjenesteydelsens art og kompensationsmekanismen. Forrentningen bør så vidt muligt beregnes ud fra forrentningen af kapitalen i forbindelse med lignende former for kontrakter om offentlig tjeneste på konkurrencevilkår (f.eks. kontrakter, der tildeles ved offentligt udbud). I sektorer, hvor der ikke findes nogen

⁽¹⁾ Se bl.a. sag C-127/73, BRT mod SABAM, Sml. 1974, s. 313.

⁽²⁾ Sag T-17/02, Fred Olsen, præmis 188.

⁽³⁾ Forrentning af kapitalen er her den interne rente af den investerede kapital, som virksomheden tjener i projektets løbetid, dvs. den interne rente af kontraktens pengestrømme.

virksomhed, der kan sammenlignes med den, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, kan der henvises til sammenlignelige virksomheder i andre medlemsstater eller om nødvendigt i andre sektorer, forudsat at der tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i hver sektor. Ved fastlæggelsen af, hvad der udgør en rimelig fortjeneste, kan medlemsstaterne indføre incitamentsbaserede kriterier, bl.a. vedrørende kvaliteten af den udbudte tjeneste og produktivitetsevner. Der må ikke opnås produktivitetsevner på bekostning af kvaliteten af den udbudte tjeneste.

3.6. Valg af leverandør

62. Ifølge den fjerde betingelse i *Altmark*-dommen skal den tilbudte kompensation enten være et resultat af en offentlig udbudsprocedure, som giver mulighed for at udvælge den leverandør, der kan levere de pågældende ydelser til de laveste omkostninger for samfundet, eller fastsættes med udgangspunkt i en gennemsnitsvirksomhed, der er veldrevet og tilstrækkelig udstyret med de nødvendige midler.

3.6.1. Kompensationens størrelse, når tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse tildeles inden for rammerne af en passende udbudsprocedure

63. Den enkleste måde, hvorpå offentlige myndigheder kan opfylde den fjerde betingelse i *Altmark*-dommen, er at gennemføre en åben, gennemsigtig og ikke-diskriminerende udbudsprocedure i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter⁽²⁾ som forklaret nedenfor⁽³⁾. Som nævnt i punkt 5 er gennemførelse af en offentlig udbudsprocedure ofte obligatorisk ifølge de eksisterende regler i Unionen.

64. Også i de tilfælde, hvor en åben, gennemsigtig og ikke-diskriminerende offentlig udbudsprocedure ikke er et retligt krav, kan det være en hensigtsmæssig metode til at sammenligne forskellige potentielle tilbud og fastsætte kompensationen, så statsstøtte undgås.

65. Ifølge Domstolens retspraksis udelukker udbudsproceduren kun tilstedeværelse af statsstøtte, når den giver mulighed for at vælge den leverandør, der er i stand til at levere tjenesten »til de laveste omkostninger for samfundet«.

⁽¹⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114.

⁽²⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ Det er Kommissionens hensigt at ændre denne meddelelse, når de nye EU-regler om offentlige udbud er blevet vedtaget, for at afklare, i hvilket omfang procedurerne i de nye regler er relevante i en statsstøttesammenhæng.

66. Hvad angår udbuddets karakteristika, er en offentlig⁽⁴⁾ procedure i overensstemmelse med kravene i de offentlige udbudsregler acceptabel, men en begrænset⁽⁵⁾ procedure kan også opfylde den fjerde betingelse i *Altmark*-dommen, medmindre interesserede aktører forhindres i at afgive bud uden en gyldig grund. På den anden side giver en konkurrencepræget dialog⁽⁶⁾ eller proceduren med forhandling efter forudgående udbudsbekendtgørelse⁽⁷⁾ den ordregivende myndighed store skønsbeføjelser og kan begrænse interesserede aktørers deltagelse. De kan derfor kun anses for at være tilstrækkelige til at opfylde den fjerde betingelse i *Altmark*-dommen i særlige tilfælde. Proceduren med forhandling uden forudgående udbudsbekendtgørelse⁽⁸⁾ kan ikke sikre, at proceduren fører til valg af den tilbudsgiver, der kan levere de omhandlede tjenester til de laveste omkostninger for samfundet.

67. Tildelingskriteriet »laveste pris«⁽⁹⁾ opfylder klart den fjerde betingelse i *Altmark*-dommen. Kriteriet om »det økonomisk mest fordelagtige tilbud«⁽¹⁰⁾ er ligeledes tilstrækkeligt, forudsat at tildelingskriterierne, herunder miljømæssige⁽¹¹⁾ eller sociale kriterier, har tæt tilknytning til den omhandlede tjeneste og giver mulighed for at vælge det økonomisk mest fordelagtige tilbud, der matcher markedsværdien⁽¹²⁾. I sådanne tilfælde kan en tilbagebetalingsklausul være hensigtsmæssig for på forhånd at undgå overkompensation. Den ordregivende myndighed har mulighed for i tildelingsafgørelsen at fastsætte kvalitative standarder, som alle økonomiske aktører skal opfylde, eller tage hensyn til kvalitative aspekter i relation til de forskellige tilbud.

68. Endelig kan der være situationer, hvor en udbudsprocedure ikke kan sikre de laveste omkostninger for samfundet, da den ikke indebærer en tilstrækkelig åben og egentlig konkurrence. Det kan f.eks. være tilfældet på grund af den omhandlede tjenestes særlige karakteristika, eksisterende intellektuelle ejendomsrettigheder eller nødvendig infrastruktur ejet af en bestemt tjenesteleverandør. På samme måde kan en tilbudsgiver i de tilfælde, hvor der

⁽⁴⁾ Artikel 1, stk. 11, litra a), i direktiv 2004/18/EF, artikel 1, stk. 9, litra a), i direktiv 2004/17/EF.

⁽⁵⁾ Artikel 1, stk. 11, litra b), i direktiv 2004/18/EF, artikel 1, stk. 9, litra b), i direktiv 2004/17/EF.

⁽⁶⁾ Artikel 29 i direktiv 2004/18/EF.

⁽⁷⁾ Artikel 30 i direktiv 2004/18/EF, artikel 1, stk. 9, litra a), i direktiv 2004/17/EF.

⁽⁸⁾ Artikel 31 i direktiv 2004/18/EF. Se også artikel 40, stk. 3, i direktiv 2004/17/EF.

⁽⁹⁾ Artikel 53 i direktiv 2004/18/EF, artikel 55, stk. 1, litra b), i direktiv 2004/17/EF.

⁽¹⁰⁾ Artikel 53, stk. 1, litra a), i direktiv 2004/18/EF, artikel 55, stk. 1, litra a), i direktiv 2004/17/EF. Sag 31/87 Beentjes, Sml. 1988, s. 4635 og sag C-225/98 *Kommissionen mod Frankrig*, Sml. 2000 I, s. 7445. Sag C 19/99 *SIAC Construction*, Sml. 2001 I, s. 7725.

⁽¹¹⁾ Se f.eks. en ny udgave af »Buying Green! A Handbook on Green public procurement«, som findes på http://ec.europa.eu/environment/gpp/buying_handbook_en.htm

⁽¹²⁾ Sagt med andre ord bør kriteriet defineres således, at der sikres en effektiv konkurrence, der reducerer fordelene for den tilbudsgiver, der får tildelt kontrakten.

kun indkommer et tilbud, ikke formodes at sikre, at proceduren fører til de laveste omkostninger for samfundet.

3.6.2. *Kompensationens størrelse, når tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse ikke tildeles inden for rammerne af en passende udbudsprocedure*

69. Når der findes en generelt accepteret godtgørelse på markedet for en given tjeneste, er denne markedsgodtgørelse den bedste referenceværdi med henblik på at fastsætte kompensationen i mangel af udbud ⁽¹⁾.
70. Når der ikke findes en sådan godtgørelse på markedet, skal kompensationen fastsættes på grundlag af en analyse af de omkostninger, som en gennemsnitsvirksomhed, der er veldrevet og tilstrækkeligt udstyret med materielle midler til at kunne opfylde de stillede krav til den offentlige tjeneste, ville have ved at opfylde forpligtelserne under hensyntagen til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste ved opfyldelsen af forpligtelserne. Målet er at sikre, at en ineffektiv virksomheds høje omkostninger ikke anvendes som referenceværdi.
71. Hvad angår begrebet »veldrevet virksomhed«, bør medlemsstaterne i mangel af en officiel definition anvende objektive kriterier, der i økonomisk henseende er repræsentative for en tilfredsstillende drift. Kommissionen mener ikke, at det forhold, at en virksomhed er overskudsgivende, er et tilstrækkeligt kriterium til at karakterisere den som »veldrevet«. Der skal også tages hensyn til det forhold, at virksomheders økonomiske resultater, navnlig i de sektorer der er mest berørt af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, kan være stærkt påvirket af deres markedsstyrke eller af de gældende sektorregler.
72. Kommissionen mener, at begrebet »veldrevet virksomhed« er ensbetydende med, at de gældende nationale, europæiske eller internationale regnskabsstandarder overholdes. Medlemsstaterne kan bl.a. basere deres analyse på analytiske nøgletal for produktiviteten (som f.eks. omsætning/indskudt kapital, samlede omkostninger/omsætning, omsætning/ansat, merværdi/ansat eller personaleomkostninger/merværdi). Medlemsstaterne kan også bruge analytiske nøgletal til at måle kvaliteten af den udbudte tjeneste i forhold til brugerforventninger. En virksomhed, der har fået overdraget at levere en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, som ikke opfylder de kvalitative kriterier fastsat af den omhandlede medlemsstat, er ikke en veldrevet virksomhed, selv om dens omkostninger er lave.
73. Virksomheder, hvor disse analytiske nøgletal viser en effektiv drift, kan betragtes som repræsentative gennemsnitsvirksomheder. Analysen og sammenligningen af omkostningsstrukturerne skal imidlertid tage hensyn til den omhandlede virksomheds størrelse og det forhold, at der i visse sektorer eksisterer virksomheder med meget forskellige omkostningsstrukturer side om side.
74. Henvisning til omkostningerne for en »gennemsnitsvirksomhed« i en given sektor betyder, at der findes et tilstrækkeligt antal virksomheder, hvis omkostninger kan tages i betragtning. Disse virksomheder kan være beliggende i den samme medlemsstat eller i andre medlemsstater. Kommissionen mener imidlertid ikke, at der kan henvises til omkostninger for en virksomhed, som har en monopolstilling eller modtager offentlig kompensation på betingelser, der ikke er i overensstemmelse med Unionens lovgivning, da omkostningsniveauet i begge tilfælde kan være højere end normalt. De omkostninger, der skal tages i betragtning, er alle omkostningerne i forbindelse med tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, dvs. de direkte omkostninger, der er nødvendige for at levere tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, og et passende bidrag til de indirekte omkostninger i forbindelse med både tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse og andre aktiviteter.
75. Hvis medlemsstaten kan godtgøre, at omkostningsstrukturen for den virksomhed, der har fået overdraget at levere en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, svarer til den gennemsnitlige omkostningsstruktur for effektive og sammenlignelige virksomheder i den omhandlede sektor, vil en kompensation, der giver virksomheden mulighed for at dække sine omkostninger, herunder opnå en rimelig fortjeneste, være i overensstemmelse med den fjerde betingelse i Altmark-dommen.
76. Ved udtrykket »virksomhed, der er tilstrækkeligt udstyret med materielle midler« forstås en virksomhed, der råder over de nødvendige ressourcer til umiddelbart at opfylde de forpligtelser til offentlig tjeneste, der påhviler den virksomhed, der overdrages driften af tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse.
77. Ved »rimelig fortjeneste« forstås den forrentning af kapitalen ⁽²⁾, som en gennemsnitsvirksomhed betinger sig, uanset om den skal levere den givne tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse i hele overdragelsesperioden, under hensyntagen til risikoniveauet, jf. afsnit 3.5.

⁽¹⁾ Se f.eks. Kommissionens beslutning i sag C 49/06 — Italien — om den statsstøtte, som Italien har betalt Poste Italiane som godtgørelse for salget af postsparebeviser, EUT L 189 af 21.7.2009, s. 3.

⁽²⁾ Forrentning af kapitalen er den interne rente af den investerede kapital, som virksomheden tjener i projektets løbetid, dvs. den interne rente af kontraktens pengestrømme.

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (2011)

(EØS-relevant tekst)

(2012/C 8/03)

1. FORMÅL OG ANVENDELSESOMRÅDE

1. Finansiell støtte fra offentlige myndigheder kan være nødvendig, for at visse tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse kan udføres ud fra sådanne principper og på sådanne vilkår, at de kan tjene deres formål, nemlig hvis indtægterne fra tjenesteydelsen ikke dækker de omkostninger, der er forbundet med forpligtelsen til offentlig tjeneste.
2. Det følger af EU-Domstolens retspraksis ⁽¹⁾, at kompensation for offentlig tjeneste ikke udgør statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvis den offentlige tjeneste opfylder visse betingelser ⁽²⁾. Hvis disse betingelser er opfyldt, finder artikel 108 i traktaten ikke anvendelse.
3. I fald kompensationen for offentlig tjeneste ikke opfylder disse betingelser, og de almindelige betingelser for anvendelse af artikel 107, stk. 1, i traktaten er opfyldt, udgør sådanne kompensationer derimod statsstøtte, der er omfattet af artikel 106, 107 og 108 i traktaten.
4. Kommissionen præciserede i sin meddelelse om anvendelsen af EU's statsstøtteregler på kompensation for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ⁽³⁾ betingelserne for, hvornår kompensation for offentlig tjeneste skal anses for statsstøtte. Kommissionen vil desuden i sin forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ⁽⁴⁾, fastsætte, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at mindre kompensationsbeløb for udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ikke bør anses for at påvirke samhandelen mellem medlemsstater og/eller fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene. I så fald er kompensationen ikke dækket af artikel 107, stk. 1, i traktaten og er derfor ikke omfattet af anmeldelsesproceduren i artikel 108, stk. 3 i traktaten.
5. Ved vurderingen af, om statsstøtte til tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse er forenelig, er retsgrundlaget artikel 106, stk. 2, i traktaten. Heri præciseres det, at virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, eller som har karakter af fiskale monopoler, er underkastet traktaternes bestemmelser, navnlig konkurrencereglerne. Artikel 106, stk. 2, i traktaten åbner dog mulighed for at gøre en undtagelse fra traktatens bestemmelser, i det omfang anvendelsen af konkurrencereglerne retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de overtagne opgaver. Det er en forudsætning for, at denne undtagelse kan anvendes, at udviklingen i samhandelen ikke påvirkes i en sådan grad, at det strider mod Unionens interesse.
6. Kommissionens afgørelse 2012/21/EU ⁽⁵⁾ om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ⁽⁶⁾, fastsætter, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at visse kompensationer for offentlig tjeneste udgør statsstøtte, der er forenelig med det indre marked, jf. artikel 106, stk. 2, i traktaten, og er fritaget fra pligten for forudgående anmeldelse, jf. artikel 108, stk. 3, i traktaten.
7. Principperne i denne meddelelse vedrører kompensation for offentlige tjenester, men kun hvis der er tale om statsstøtte, der ikke er omfattet af afgørelse 2012/21/EU. Kompensation er i så fald underlagt anmeldelsespligten efter artikel 108, stk. 3, i traktaten. I denne meddelelse er det præciseret, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at en sådan statsstøtte er forenelig med det indre marked i

⁽¹⁾ Dommene i sag C-280/00, Altmark Trans GmbH og Regierungspräsidium Magdeburg mod Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH («Altmark»), Sml. 2003 I, s. 7747, og i de forenede sager C-34/01–C-38/01, Enirisorse SpA mod Ministero delle Finanze, Sml. 2003 I, s. 14243.

⁽²⁾ I Altmarkdommen statuerede Domstolen, at kompensation for offentlig tjeneste ikke udgør statsstøtte, hvis følgende fire betingelser alle er opfyldt. For det første skal den modtagende virksomhed faktisk være pålagt at opfylde forpligtelser til offentlig tjeneste, og disse forpligtelser skal være klart defineret. For det andet skal de kriterier, der danner grundlag for beregningen af kompensationen, være fastlagt på forhånd på en objektiv og gennemsigtig måde. For det tredje må kompensationen ikke overstige, hvad der er nødvendigt for helt eller delvis at dække de udgifter, der er afholdt ved opfyldelsen af forpligtelserne til offentlig tjeneste, idet der skal tages hensyn til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste ved opfyldelsen af forpligtelserne. Endelig gælder der, at når udvælgelsen af den virksomhed, der skal have overdraget en forpligtelse til offentlig tjeneste, i et konkret tilfælde ikke gennemføres inden for rammerne af en offentlig indkøbsprocedure, som giver mulighed for at udvælge den tilbudsgiver, der kan levere de pågældende ydelser til de laveste omkostninger for samfundet, skal størrelsen af den nødvendige kompensation fastlægges på grundlag af en analyse af de omkostninger, som en gennemsnitsvirksomhed, der er veldrevet og har det rette udstyr til at kunne opfylde de stillede krav til den offentlige tjeneste, ville have ved at opfylde forpligtelserne.

⁽³⁾ Se side 23 i denne EUT.

⁽⁴⁾ Se side 4 i denne EUT.

⁽⁵⁾ EUT L 7 af 11.1.2012, s. 3.

⁽⁶⁾ EUT L 7 af 11.1.2012.

henhold til artikel 106, stk. 2, i traktaten. Den erstatter fællesskabsrammebestemmelserne for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ⁽¹⁾.

8. Principperne i denne meddelelse finder anvendelse på kompensation for offentlig tjeneste inden for luft- og søtransport, med forbehold af strengere bestemmelser i EU-lovgivningen for bestemte sektorer. De finder ikke anvendelse på landtransportsektoren eller public service-radio og -tv, der er omfattet af Kommissionens meddelelse om statsstøttereglerne anvendelse på public service-radio og tv ⁽²⁾.
9. Statsstøtte til kriseramte leverandører af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse vurderes i henhold til Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ⁽³⁾.
10. Principperne i denne meddelelse finder anvendelse med forbehold af:
- kravene i EU-retten om konkurrence (særlig artikel 101 og 102 i traktaten)
 - kravene i EU-retten om offentlige indkøb
 - bestemmelserne i Kommissionens direktiv 2006/111/EF af 16. november 2006 om gennemskuelligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder og om den finansielle gennemskuellighed i bestemte virksomheder ⁽⁴⁾
 - andre krav, der fremgår af traktaten eller EU-retten vedrørende forskellige sektorer.

2. BETINGELSER FOR, AT KOMPENSATION FOR OFFENTLIG TJENESTE, SOM UDGØR STATSSTØTTE, KAN ANSES FOR FORENELIG

2.1. Generel bestemmelse

11. På det indre markeds nuværende udviklingsstade kan statsstøtte, der ikke er omfattet af afgørelse 2012/21/EU, erklæres for forenelig med artikel 106, stk. 2, i traktaten, hvis den er nødvendig for udførelsen af den pågældende tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse og ikke påvirker udviklingen i samhandelen på en måde, der er i strid med Unionens interesse. Den balance, som dette er udtryk for, kræver at de i punkt 2.2.-2.10 fastsatte betingelser er opfyldt.

2.2. Ægte tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse efter traktatens artikel 106

12. Støtten bevilges til at udføre tjenesteydelser, der reelt er af almindelig økonomisk interesse og falder inden for definitionen i artikel 106, stk. 2, i traktaten.

13. Kommissionen har i sin meddelelse om anvendelsen af EU's statsstøtteregler på kompensation for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse udstukket retningslinjerne for, hvilke krav der skal være opfyldt, for at en tjenesteydelse overholder definitionen af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Medlemsstaterne kan f.eks. ikke forbinde tjenesteydelser med særlige public service-forpligtelser, hvis de allerede udføres eller kan udføres tilfredsstillende og på vilkår, der ifølge statens definitioner er i overensstemmelse med den offentlige interesse med hensyn til pris, objektive kvalitetskendetegn, kontinuitet og tilgængelighed, af virksomheder, der drives på markedsvilkår. Med hensyn til spørgsmålet, om markedet kan levere en tjenesteydelse, begrænser Kommissionens undersøgelse sig til at kontrollere, om medlemsstatens definition påviseligt er fejlagtig, medmindre EU-lovgivningens bestemmelser indeholder en strengere standard.

14. Med henblik på anvendelsen af principperne i denne meddelelse bør medlemsstaterne vise, at de har taget et rimeligt hensyn til behovet for offentlige tjenester ved at høre offentligheden eller anvende andre passende instrumenter med henblik på at tage hensyn til brugeres og leverandørers interesser. Det gælder ikke, når det er klart, at en ny høring ikke vil medføre nogen merværdi i forhold til en tidligere høring.

2.3. En overdragelsesakt, der præciserer forpligtelserne til offentlig tjeneste og principperne for beregning af kompensationen

15. Ansvar for udførelsen af tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse skal være overdraget virksomheden ved en eller flere akter, hvis form den enkelte medlemsstat kan fastlægge. Ved »medlemsstat« forstår centraladministration, regionale eller lokale myndigheder.

16. Denne eller disse akter skal bl.a. indeholde:

- indholdet og varigheden af forpligtelserne til offentlig tjeneste
- den involverede virksomhed og i givet fald det omfattede geografiske område
- arten af eventuelle særlige rettigheder eller enerettigheder, som den bevilgende myndighed har indrømmet virksomheden
- en beskrivelse af kompensationsmekanismen og parametrene for beregning, kontrol og revision af kompensationen og

⁽¹⁾ EUT C 297 af 29.11.2005, s. 4.

⁽²⁾ EUT C 257 af 27.10.2009, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT L 318 af 17.11.2006, s. 17.

- e) de foranstaltninger, der er truffet for at undgå og sikre tilbagebetaling af en eventuel overkompensation.

2.4. Overdragelsesaktens gyldighedsperiode

17. Overdragelsesaktens gyldighedsperiode bør kunne begrundes ud fra objektive kriterier som behovet for at afskrive ikke-overdragelige faste aktiver. I princippet bør varigheden ikke overstige det tidsrum, der kræves for at afskrive de vigtigste af de aktiver, som er nødvendige for at udføre tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse.

2.5. Overholdelse af direktiv 2006/111/EF

18. Støtte vil kun blive betragtet som forenelig med det indre marked, jf. artikel 106, stk. 2, i traktaten, i de tilfælde, hvor direktiv 2006/111/EF er gældende, og virksomheden overholder direktivet⁽¹⁾. Støtte, der ikke overholder dette direktiv, anses for at påvirke udviklingen af samhandelen i et sådant omfang, at det strider mod Unionens interesse efter artikel 106, stk. 2, i traktaten.

2.6. Overholdelse af EU's udbudsregler

19. Støtte anses kun for forenelig med det indre marked efter artikel 106, stk. 2, i traktaten, hvis den ansvarlige myndighed, når den overdrager den pågældende virksomhed at udføre tjenesteydelsen, overholder eller forpligter sig til at overholde gældende EU-udbudsregler. Herunder skal den overholde gældende krav til gennemsigtighed, ligebehandling og ikke-forskelsbehandling, der direkte fremgår af traktaten og den afledte EU-ret, der måtte finde anvendelse. Støtte, der ikke overholder disse regler og bestemmelser, anses for at påvirke udviklingen af samhandelen i et sådant omfang, at det strider mod Unionens interesser efter artikel 106, stk. 2, i traktaten.

2.7. Ligebehandling

20. Hvis en myndighed overdrager flere virksomheder at udføre samme tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, bør kompensationen beregnes på grundlag af samme metode for alle virksomheder.

2.8. Kompensationens størrelse

21. Kompensationen må ikke overstige, hvad der er nødvendigt til at dække de nettoomkostninger⁽²⁾, der er forbundet med at opfylde forpligtelserne til offentlig tjeneste, herunder en rimelig fortjeneste.

⁽¹⁾ Direktiv 2006/111/EF om gennemsigtigheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder og om den finansielle gennemsigtighed i bestemte virksomheder.

⁽²⁾ Ved nettoomkostninger forstås i denne sammenhæng nettoomkostninger som defineret i punkt 25 eller, såfremt net avoided cost-metoden ikke kan anvendes, omkostninger minus indtægter.

22. Kompensationen beregnes på grundlag af enten forventede omkostninger og indtægter eller faktiske omkostninger og indtægter eller en kombination heraf, alt afhængig af hvilke effektivitetsincitamer medlemsstaterne i overensstemmelse med punkt 40 og 41 som udgangspunkt ønsker at skabe.

23. Hvis kompensationen helt eller delvis beregnes på grundlag af de forventede omkostninger og indtægter, skal omkostninger og indtægter fremgå af overdragelsesakten. De skal bygge på plausible og observerbare parametre for det økonomiske klima, som tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse udføres i. De fastsættes om nødvendigt under hensyntagen til ekspertudtalelser fra tilsynsmyndigheder eller andre enheder, som er uafhængige i forhold til virksomheden. Medlemsstaterne skal angive, hvilke kilder de bygger disse forventninger på⁽³⁾. Omkostningsoverslaget skal afspejle de effektivitetsgevinster, som leverandøren af tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse forventes at opnå i hele overdragelsesaktens gyldighedsperiode.

Nettoomkostninger ved forpligtelserne til offentlig tjeneste

24. Ved beregningen af, hvilke nettoomkostninger der er nødvendige eller forventes at være nødvendige for at kunne opfylde forpligtelserne til offentlig tjeneste, bør »net avoided cost«-metoden anvendes, hvis det kræves af EU-lovgivningen eller den nationale lovgivning, og så vidt det er muligt i andre tilfælde.

»Net avoided cost«-metoden

25. Ud fra net avoided cost-metoden beregnes de nettoomkostninger, som er nødvendige, eller som forventes at være nødvendige, for at leverandøren kan opfylde forpligtelsen til offentlig tjeneste, som forskellen mellem leverandørens nettoomkostninger ved forpligtelsen til offentlig tjeneste og de nettoomkostninger eller nettofortjeneste, samme leverandør ville have haft uden forpligtelsen. Det er vigtigt, at de omkostninger, leverandøren af tjenesteydelsen må forventes at undgå, og de indtægter, han må forventes ikke at opnå, ved ikke at være forpligtet til offentlig tjeneste, beregnes korrekt. Der tages ved beregningen af nettoomkostningerne højde for de fordele, herunder så vidt muligt immaterielle fordele, som leverandøren af tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse nyder.

26. Bilag IV til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester⁽⁴⁾ og bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om

⁽³⁾ Offentlige informationskilder, størrelsen af de omkostninger, leverandøren af tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse tidligere har haft, størrelsen af konkurrenters omkostninger, forretningsplaner, indberetninger fra erhvervslivet osv.

⁽⁴⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51.

fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet ⁽¹⁾ indeholder nærmere retningslinjer for, hvordan net avoided cost-metoden skal anvendes.

27. Skønt Kommissionen betragter net avoided cost-metoden som den nøjagtigste til at beregne omkostningerne ved forpligtelser til offentlig tjeneste, kan der være tilfælde, hvor det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt at anvende den. I så fald kan Kommissionen, når det begrundes behørigt, acceptere, at der anvendes en anden metode til at beregne nettoomkostningerne ved forpligtelser til offentlig tjeneste, f.eks. omkostningsfordelingsmetoden.

Omkostningsfordelingsmetoden

28. I omkostningsfordelingsmetoden beregnes nettoomkostningerne ved forpligtelserne til offentlig tjeneste som forskellen mellem en given leverandørs omkostninger og indtægter ved at opfylde sin forpligtelse til offentlig tjeneste som fastsat og anslået i overdragelsesakten.
29. De omkostninger, der kan tages hensyn til i den forbindelse, er alle nødvendige omkostninger ved driften af tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse.
30. Når denne tjenesteydelse er den pågældende virksomheds eneste aktivitet, kan der tages hensyn til alle dens omkostninger.
31. Udover virksomheden også andre aktiviteter, der ikke vedrører tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, kan der som omkostning medregnes alle de direkte omkostninger, der er nødvendige for at udføre den offentlige tjenesteydelse, og et passende bidrag til de indirekte omkostninger, der er fælles for tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse og andre aktiviteter. Omkostninger, der knytter sig til andre aktiviteter end tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, skal omfatte alle direkte omkostninger og et passende bidrag til de fælles omkostninger. Ved fastsættelsen af det passende bidrag til de fælles omkostninger kan markedsprisen for brug af ressourcerne bruges som benchmark, hvis de foreligger ⁽²⁾. Hvis der ikke foreligger en markedspris, kan det passende bidrag til de

fælles omkostninger fastsættes med reference til den fortjeneste ⁽³⁾, som virksomheden med rimelighed kan forventes at få på de aktiviteter, der ikke vedrører tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, eller ved hjælp af andre mere egnede metoder.

Indtægter

32. De indtægter, der skal indregnes, skal mindst omfatte alle indtægter fra tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse som fastsat i overdragelsesakten og uforholdsmæssigt store fortjenester fra særlige rettigheder eller enerettigheder, selv om de måtte være knyttet til andre aktiviteter, jf. punkt 45, og uanset om de uforholdsmæssigt store fortjenester kan betragtes som statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i traktaten.

Rimelig fortjeneste

33. Ved rimelig fortjeneste forstås den forrentning af kapitalen ⁽⁴⁾ i hele overdragelsesaktens gyldighedsperiode, som en gennemsnitsvirksomhed betinger sig, hvis den skal udføre en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, under hensyntagen til virksomhedens risiko. Risikoniveauet afhænger af den pågældende sektor, tjenesteydelsens art og kompensationsmekanismen.
34. I behørigt begrundede tilfælde kan der anvendes andre fortjenestesindikatorer end forrentning af kapitalen til at fastlægge, hvad der udgør en rimelig fortjeneste, f.eks. gennemsnitlig forrentning af egenkapitalen ⁽⁵⁾ i overdragelsesperioden, afkast af investeret kapital, afkastningsgrad eller fortjeneste ved salg.
35. Uanset hvilken indikator der vælges, skal medlemsstaten forelægge Kommissionen dokumentation for, at den forventede fortjeneste ikke overstiger, hvad en gennemsnitsvirksomhed betinger sig, hvis den skal udføre tjenesteydelsen, f.eks. i forhold til afkast i forbindelse med lignende kontrakter, der er tildelt på konkurrencevilkår.

⁽¹⁾ EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14.

⁽²⁾ Domstolen refererede i de forenede sager C-83/01 P, C-93/01 P og C-94/01 P, *Chronopost SA* [2003] ECR I-6993 til »sædvanlige markedsbetingelser»: »da det ikke er muligt at sammenligne La Postes situation med den situation, som en privat koncern på et ikke-monopoliseret område befinder sig i, skal de »sædvanlige markedsbetingelser», som nødvendigvis er hypotetiske, bedømmes i forhold til de tilgængelige objektive oplysninger, der kan efterprøves«.

⁽³⁾ Der sker en forhåndsvurdering af den rimelige fortjeneste (baseret på den forventede fortjeneste og ikke den reelt opnåede fortjeneste) for at fjerne virksomhedens incitamenter til at søge produktivitetsevner i forbindelse med de aktiviteter, der ikke vedrører tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse.

⁽⁴⁾ Forrentning af kapitalen defineres her som den interne rente af den investerede kapital, som virksomheden tjener i projektets løbetid, dvs. den interne rente af kontraktens pengestrømme.

⁽⁵⁾ I et givet år defineres regnskabsbegrebet forrentning af egenkapitalen som forholdet mellem resultat før renter og skat og egenkapitalen i det pågældende år. Den årlige forrentning bør beregnes på grundlag af hele overdragelsesaktens gyldighedsperiode, idet der som diskonteringsfaktor anvendes enten virksomhedens finansieringsomkostninger eller den sats, der er angivet i Kommissionens referencsatsmeddelelse, afhængig af hvad der er mest relevant.

36. En forrentning af kapitalen, der ikke overstiger den relevante swaprente ⁽¹⁾ med tillæg af 100 basispoint ⁽²⁾, anses under alle omstændigheder for rimelig. Den relevante swaprente er den rente, hvis løbetid og valuta svarer til overdragelsesaktens løbetid og valuta.
37. Hvis det er forbundet med en betydelig forretningsmæssig eller kontraktlig risiko at udføre en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, eksempelvis fordi kompensationen har form af et fast beløb, der skal dække de forventede nettoomkostninger og en rimelig fortjeneste, og virksomheden opererer på et konkurrencepræget marked, må den rimelige fortjeneste ikke overstige et niveau svarende til en forrentning af kapitalen, der står i forhold til risikoen. Denne forrentning bør så vidt muligt beregnes ud fra forrentningen af kapitalen i forbindelse med lignende former for kontrakter om offentlig tjeneste på konkurrencevilkår (f.eks. kontrakter, der tildeles ved offentligt udbud). Når det ikke er muligt at anvende denne metode, kan der, hvis det kan begrundes, anvendes andre metoder til beregning af forrentningen af kapitalen ⁽³⁾.
38. Hvis det ikke er forbundet med en betydelig forretningsmæssig eller kontraktlig risiko at udføre en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, eksempelvis fordi nettoomkostningerne ved at yde en sådan tjenesteydelse i det væsentligste kompenseres fuldt ud efterfølgende, må den rimelige fortjeneste ikke overstige det niveau, der er angivet i punkt 36. Denne form for kompensationsmekanisme udgør ikke noget effektivitetsincitament for leverandøren af offentlige tjenesteydelser. Derfor er anvendelsen af den begrænset til tilfælde, hvor medlemsstaten kan godtgøre, at det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt at tage hensyn til produktiviteten eller udforme en kontrakt med effektivitetsincitamenter.
40. Effektivitetsincitamenter kan udformes forskelligt alt efter omstændighederne og sektoren. Eksempelvis kan medlemsstaterne på forhånd fastsætte et fast kompensationsniveau, som forlods indregner de effektivitetsgevinster, som virksomheden må forventes at høste i løbet af overdragelsesaktens gyldighedsperiode.
41. Alternativt kan medlemsstaterne opstille produktivetsmål i overdragelsesakten og lade kompensationen afhænge af, i hvor høj grad målene opfyldes. Hvis virksomheden ikke opfylder målene, nedsættes kompensationen, og det angives i overdragelsesakten, hvordan nedsættelsen skal beregnes. Omvendt forhøjes kompensationen, hvis virksomheden overgår forventningerne, og det angives i overdragelsesakten, hvordan forhøjelsen skal beregnes. Produktivetsgevinster skal deles, så de kommer både virksomheden og medlemsstaten og/eller brugerne til gode.
42. Effektivitetsincitamenter skal bygge på objektive og målbare kriterier, som er angivet i overdragelsesakten, og som efterfølgende kan gøres til genstand for en gennemskuelig vurdering udført af en enhed, der er uafhængig af den pågældende leverandør af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.
43. Effektivitetsgevinster skal opnås, uden at det forringer kvaliteten af tjenesteydelsen, og uden at EU-lovgivningens standarder overtrædes.

Bestemmelser, der finder anvendelse på virksomheder, der tillige udøver andre aktiviteter end tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, eller som udfører flere tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.

Effektivitetsincitamenter

39. Medlemsstaternes kompensationsmetode skal indeholde incitamenter til, at tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse er af høj kvalitet og udføres effektivt, medmindre det kan begrundes behørigt, at dette ikke er muligt eller hensigtsmæssigt.
44. Udøver en virksomhed tillige andre aktiviteter end tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, skal omkostninger og indtægter i forbindelse med dels tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse dels andre aktiviteter opføres særskilt i dens interne regnskaber, jf. de i punkt 31 fastsatte principper. Hvis en virksomhed har fået overdraget at udføre flere tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, dvs. fra forskellige ordregivere og tjenesteydelser af forskellig art, skal det i virksomhedens interne regnskaber være muligt at kontrollere, om der i forbindelse med de enkelte tjenesteydelser er forekommet overkompensation.
45. Har den pågældende virksomhed enerettigheder eller særrettigheder, der knytter sig til andre aktiviteter end den tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, som støtten er ydet til, og giver disse aktiviteter en fortjeneste, som overstiger den rimelige fortjeneste, eller har staten inddrømmet virksomheden andre fordele, skal de tages i betragtning, uanset hvordan de vurderes i relation til artikel 107, stk. 1, i traktaten, og lægges til virksomhedens indtægter. Den rimelige fortjeneste fra aktiviteterne, som virksomheden har særlige rettigheder eller eneret til, skal vurderes på forhånd ud fra, om den pågældende virksomhed løber en risiko eller

⁽¹⁾ Swaprenten er den rente, der ved længere løbetider svarer til interbankrenten (IBOR). Den anvendes på de finansielle markeder som en referencerente til at fastsætte finansieringssatsen.

⁽²⁾ Præmien på 100 basispoint fungerer blandt andet som kompensation for den likviditetsrisiko, som er forbundet med, at en leverandør af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, der investerer kapital i en kontrakt om udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, binder kapitalen for hele overdragelsesaktens gyldighedsperiode og derfor ikke vil være i stand til at sælge sine kapitalandele lige så hurtigt og med så få omkostninger, som hvis, der havde været tale om et almindeligt aktiv uden likviditetsrisiko.

⁽³⁾ F.eks. ved at sammenligne forrentningen med virksomhedens vægtede gennemsnitlige kapitalomkostninger i forbindelse med den pågældende aktivitet eller med sektorens gennemsnitlige kapitalforrentning i de seneste år, idet der tages hensyn til, om historiske data rent faktisk kan sige noget om fremtiden.

ej. Ved vurderingen skal der også tages hensyn til de effektivitetsincitament, som medlemsstaten har indført i forlængelse af leveringen af den pågældende tjenesteydelse.

46. Medlemsstaten kan bestemme, at store fortjenester fra andre aktiviteter end tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, særlig af aktiviteter, hvortil anvendes den infrastruktur, der er nødvendig for udførelsen af tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, skal afsættes helt eller delvist til finansiering af tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse.

Overkompensation

47. Ved overkompensation forstås kompensation, som virksomheden modtager ud over det i punkt 21 fastsatte støtbeløb i hele kontraktperioden. Virksomheden kan som fastsat i overdragelsesakten beholde et overskud, der hidrører fra uventet store effektivitetsgevinster, som en rimelig ekstrafortjeneste, jf. punkt 39-42 ⁽¹⁾.
48. Eftersom overkompensation ikke er nødvendig for udførelsen af tjenesten af almindelig økonomisk interesse, er der tale om statsstøtte, som er uforenelig.
49. Medlemsstaterne skal sikre, at kompensation for udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ydes i overensstemmelse med kravene i denne meddelelse, og især at virksomhederne ikke modtager en kompensation, der er større end det beløb, der fastsættes i henhold til kravene i dette punkt. De fremlægger dokumentation efter anmodning fra Kommissionen. De foretager regelmæssigt kontrol eller sikrer, at der foretages en kontrol ved overdragelsesperiodens udløb og under alle omstændigheder mindst hvert tredje år. I forbindelse med støtte, som tildeles på anden måde end gennem et offentligt udbud med offentliggørelse ⁽²⁾, bør der under normale omstændigheder foretages en kontrol hvert andet år.
50. Hvis medlemsstaten på forhånd har fastlagt et fast kompensationsniveau, hvori den forlods har indregnet de effektivitetsgevinster, som public service-leverandøren må forventes at høste i overdragelsesaktens gyldighedsperiode, under hensyntagen til en korrekt fordeling af udgifter og indtægter og rimelige forventninger som beskrevet i dette punkt, begrænses overkompensationskontrollen i princippet til at kontrollere, at den fortjeneste, som leverandøren er berettiget til i henhold til overdragelsesakten, rent faktisk er rimelig set ud fra en forhåndsvurdering.

2.9. Yderligere krav, som kan være nødvendige, for at udviklingen af samhandelen ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider mod Unionens interesse

51. Opfyldelse af de krav, der er fastsat i punkt 2.1-2.8, er som regel tilstrækkelig til, at støtten ikke fordrejer konkurrencen i strid med Unionens interesse.

52. I visse undtagelsestilfælde kan der dog stadig være nogle alvorlige konkurrenceforvridninger på det indre marked, og støtten kan påvirke handelen i en sådan grad, at det strider mod Unionens interesse.

53. I sådanne tilfælde vil Kommissionen undersøge, om forvridningen kan mindskes ved at pålægge medlemsstaterne bestemte vilkår eller kræve, at de indgår bestemte forpligtelser.

54. Alvorlige konkurrenceforvridninger i strid med Unionens interesse forventes kun at opstå i ekstraordinære tilfælde. Kommissionen vil nøjes med at gribe ind over for forvridninger som følge af støtte, der har negativ virkning for andre medlemsstater og det indre markedes funktion, f.eks. fordi de fratager virksomheder inden for vigtige erhvervssektorer muligheden for at opnå et sådant omfang i deres aktiviteter, at de kan fungere effektivt.

55. Denne form for forvridning kan f.eks. opstå, hvis overdragsaktens løbetid ikke kan berettiges med henvisning til objektive kriterier (som f.eks. kravet om, at faste aktiver, der ikke kan overdrages, skal kunne afskrives), eller overdragelsesakten samler en række opgaver (normalt omfattet af forskellige overdragelsesakter uden tab af sociale fordele og uden yderligere effektivitetsomkostninger i forbindelse med leveringen af tjenesteydelserne). I sådanne tilfælde undersøger Kommissionen, om den offentlige tjenesteydelse ville kunne leveres med samme resultat, men på en mindre konkurrenceforvridende måde, f.eks. gennem en begrænsning af overdragelsesakten med hensyn til løbetid eller anvendelsesområde eller ved hjælp af særskilte overdragelsesakter.

56. Det kan desuden være nødvendigt med en nærmere vurdering i de tilfælde, hvor en medlemsstat overdrager leveringen af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse til en udbyder af offentlige tjenesteydelser uden forudgående udvælgelsesprocedure på et ikke-monopoliseret marked, hvor næsten ens tjenesteydelser allerede leveres eller kan forventes at blive leveret i nær fremtid, da der ikke tidligere fandtes nogen tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Denne negative påvirkning af handelsudviklingen kan være mere udtalt i de tilfælde, hvor tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse udbydes til en pris, der ligger under nuværende eller eventuelt kommende udbyderes omkostninger, hvorved de holdes uden for markedet. Kommissionen kan derfor, samtidig med at den fuldt ud respekterer medlemsstatens vide skønsmargen, når det drejer sig om at definere tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, kræve, at der foretages ændringer, f.eks. af tildelingen af støtte, hvis den med rimelighed kan bevise, at den samme tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse kan leveres på samme betingelser for brugerne, men med færre konkurrenceforvridninger og færre omkostninger for staten.

57. En nærmere undersøgelse er desuden berettiget i tilfælde, hvor overdragelsen af forsyningspligten er forbundet med særlige rettigheder eller eneret, der medfører en så alvorlig tilsidesættelse af konkurrencen på det indre marked, at det strider mod Unionens interesse. Samtidig med at sådanne sager først og fremmest behandles efter artikel 106, stk. 1, i traktaten, kan det forekomme, at statsstøtten vurderes at være uforenelig, hvis eneretten medfører fordele, som det ikke er muligt at vurdere, kvantificere eller konstatere ved

⁽¹⁾ Tilsvarende skal virksomheden, såfremt det er fastsat i overdragelsesakten, delvis bære underskud, som skyldes, at effektivitetsgevinsterne er mindre end forventet.

⁽²⁾ F.eks. støtte, der ydes i forbindelse med interne kontrakter, koncessioner tildelt uden udbud og offentlige udbudsprocedurer uden forudgående offentliggørelse.

hjælp af de metoder, der benyttes til at beregne nettoomkostningerne ved tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, der er beskrevet i punkt 2.8.

58. Kommissionen er også opmærksom på situationer, hvor støtten gør det muligt for virksomheden at finansiere etableringen eller brugen af infrastruktur, som ikke er åben for andre aktører, og som gør det muligt at holde andre aktører ude fra markedet for tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse eller andre relevante markeder. Hvis dette er tilfældet, kan det eventuelt kræves, at konkurrenter på passende vilkår får fair og ikke-diskriminerende adgang til denne infrastruktur.
59. I tilfælde af konkurrenceforvridninger som følge af, at overdragelsesakten hindrer, at EU-lovgivningen om opretholdelse af det indre markeds funktion gennemføres og håndhæves i praksis, undersøger Kommissionen, om det er muligt med samme resultat at yde den offentlige tjeneste på en mindre konkurrenceforvridende måde, f.eks. gennem fuld gennemførelse af EU-sektorlovgivningen.

2.10. Gennemskuelighed

60. For hver kompensation for en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, der er omfattet af denne meddelelse, offentliggør den pågældende medlemsstat følgende oplysninger på internettet eller et andet egnet medie:

- resultatet af den offentlige høring eller andre instrumenter, der er omtalt i punkt 14
- indholdet og varigheden af forpligtelserne til offentlig tjeneste
- den involverede virksomhed og i givet fald det omfattede geografiske område
- det støttebeløb, der bevilges til virksomheden på årsbasis.

2.11. Støtte, som opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 1, i afgørelse 2012/21/EU [om anvendelse af artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse]

61. Principperne i punkt 14, 19, 20, 24, 39, 51-59 og 60a gælder ikke for støtte, der opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 1, i afgørelse 2012/21/EU.

3. RAPPORTERING OG EVALUERING

62. Hvert andet år aflægger medlemsstaterne rapport til Kommissionen om overholdelsen af denne meddelelse. Rapporterne skal indeholde en oversigt over, hvordan denne meddelelse anvendes i de forskellige public service-sektorer, herunder:
- beskrivelse af, hvordan principperne i denne meddelelse anvendes på de omfattede tjenesteydelser, inkl. interne aktiviteter
 - oplysning om det samlede støttebeløb, der ydes til virksomheder omfattet af denne meddelelse, opdelt efter hvilken erhvervssektor modtagerne tilhører
 - angivelse af, hvorvidt anvendelsen af principperne i denne meddelelse har givet anledning til vanskeligheder eller klager fra tredjeparter i forbindelse med en bestemt type tjenesteydelse og
 - andre oplysninger om anvendelsen af principperne i denne meddelelse, som Kommissionen måtte kræve, hvilket skal meddeles i god tid, inden rapporten skal indgives.

Den første rapport indgives senest den 30. juni 2014.

63. Medlemsstaterne skal desuden en gang om året fremlægge en rapport for Kommissionen om støtte, som er bevilget på grundlag af en afgørelse truffet af Kommissionen med henvisning til denne meddelelse, jf. Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93⁽¹⁾ (nu artikel 108 i traktaten) og Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93⁽²⁾.
64. Disse rapporter vil blive offentliggjort på Kommissionens internetside.
65. Kommissionen planlægger at tage denne meddelelse op til revision den 31. januar 2017.

4. BETINGELSER OG PÅBUD I FORBINDELSE MED KOMMISSIONENS AFGØRELSE

66. I henhold til artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 659/1999 kan Kommissionen til en positiv afgørelse knytte betingelser for, at støtte anses for at være forenelig med det indre marked, og påbud, hvorved det kan sikres, at afgørelsen overholdes. På området for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse kan det være nødvendigt at fastsætte betingelser og påbud, bl.a. for at sikre, at støtte til de involverede virksomheder ikke fører til fordrejninger af konkurrence og handel i det indre marked. I lyset af den konkrete situation, der gør sig gældende for den enkelte

⁽¹⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1.

tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, kan det i denne forbindelse være nødvendigt at kræve periodiske rapporter eller udstede andre påbud.

5. ANVENDELSE

67. Kommissionen anvender bestemmelserne i denne meddelelse fra den 31. januar 2012.
68. Kommissionen anvender principperne i denne meddelelse på alle anmeldte statsstøtteprojekter og træffer afgørelse om projekterne på grundlag af principperne, også selv om projekterne blev anmeldt før den 31. januar 2012.
69. Kommissionen anvender principperne i denne meddelelse, når den efter den 31. januar 2012 skal træffe afgørelse om uberettiget støtte, også selv om støtten blev bevilget før

denne dato. I tilfælde, hvor støtten blev bevilget før den 31. januar 2012, anvendes principperne i punkt 14, 19, 20, 24, 39 og 60 imidlertid ikke.

6. FORANSTALTNINGER

70. Som passende foranstaltning i henhold til artikel 108, stk. 1, i traktaten foreslår Kommissionen, at medlemsstaterne senest den 31. januar 2013 offentliggør en liste over de eksisterende støtteordninger om kompensation for offentlige tjenesteydelser, som skal bringes i overensstemmelse med denne meddelelse, og at medlemsstaterne bringer disse støtteordninger i overensstemmelse med denne meddelelse senest den 31. januar 2014.
71. Senest den 29. februar 2012 skal medlemsstaterne over for Kommissionen bekræfte, at de er indforstået med de foreslåede foranstaltninger. Ved manglende svar vil Kommissionen antage, at den pågældende medlemsstat ikke er indforstået.

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN**Om godkendelse af et udkast til Kommissionens forordning om de minimis-støtte til udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse****(EØS-relevant tekst)**

(2012/C 8/04)

Kommissionen har den 20. december 2011 godkendt indholdet af et udkast til Kommissionens forordning om anvendelse af artikel 107 og 108 i TEUF på de minimis-støtte til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Udkastet findes i bilaget til denne meddelelse. Den offentlige høring om dette udkast til kommissionsforordning løber i en måned efter offentliggørelsen af denne meddelelse.

BILAG

UDKAST TIL KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. .../...

af 20. december 2011

om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte ydet til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal statsstøtte⁽¹⁾, særlig artikel 2, stk. 1,

efter offentliggørelse af et udkast til denne forordning⁽²⁾,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter forordning (EF) nr. 994/98 kan Kommissionen udstede en forordning om, at støtteforanstaltninger, der ligger under en bestemt tærskel, ikke anses for at opfylde kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og derfor ikke er omfattet af anmeldelsespligten i traktatens artikel 108, stk. 3.
- (2) På grundlag af ovennævnte forordning har Kommissionen bl.a. udstedt forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på *de minimis*-støtte⁽³⁾, hvori der fastsættes et generelt *de minimis*-loft på 200 000 EUR pr. støttemodtager over en periode på tre regnskabsår.
- (3) Kommissionens erfaringer med anvendelsen af statsstøttere reglerne på virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse som omhandlet i traktatens artikel 106, stk. 2, har vist, at det loft, under hvilket fordele, der indrømmes sådanne virksomheder, ikke kan anses for at påvirke samhandelen mellem medlemssta-

terne og/eller at fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene, i nogle tilfælde afviger fra det generelle *de minimis*-loft, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1998/2006. I det mindste nogle af disse fordele kan udgøre kompensation for meromkostninger, der er forbundet med udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Desuden har mange af de aktiviteter, der opfylder betingelserne for at blive betragtet som tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, et begrænset territorielt omfang. Parallelt med forordning (EF) nr. 1998/2006 bør der derfor indføres en forordning, der indeholder særlige *de minimis*-regler for virksomheder, som udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.

- (4) I lyset af Kommissionens erfaringer bør støtte ydet til virksomheder, der udfører en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, anses for ikke at påvirke samhandelen mellem medlemsstater og/eller ikke at fordreje eller true med at fordreje konkurrencen, når den samlede støtte, som modtageren har modtaget til udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, ikke overstiger 500 000 EUR over nogen periode på tre regnskabsår.

- (5) På grund af de særlige regler, der gælder for primærproduktion af landbrugsprodukter, fiskeri og akvakultur, samt risikoen for, at selv mindre støttebeløb end dem, der er fastsat i denne forordning, kunne opfylde kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, i disse sektorer, bør denne forordning ikke finde anvendelse herpå. Dette berører ikke foranstaltninger til fordel for virksomheder, der er aktive i fiskerisektoren, og som udfører en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse uden tilknytning til fiskeriprodukter som f.eks. opsamling af havafald. For at tage hensyn til, at virksomhederne inden for vejgodstransport og personbefordring gennemsnitligt er små, og i betragtning af overkapaciteten inden for sektoren og de transportpolitiske mål med hensyn til trafiktætheden på vejene og godstransporten bør støtte til virksomheder, der udfører vejgodstransport for fremmed regning, udelukkes. Dette anfægter ikke den positive holdning til statsstøtte til renere og mere miljøvenlige køretøjer, som Kommissionen har givet udtryk for i andre EU-instrumenter end denne forordning. Under henvisning til Rådets afgørelse 2010/787/EU af 10. december 2010 om statsstøtte til fremme af lukning af miner, der ikke er konkurrencedygtige⁽⁴⁾, bør denne forordning ikke finde anvendelse på kulsektoren.

⁽¹⁾ EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 8 af 11.1.2012, s. 23.

⁽³⁾ EUT L 379 af 28.12.2006, s. 5.

⁽⁴⁾ EUT L 336 af 21.12.2010, s. 24.

- (6) I betragtning af de ligheder, der er mellem forarbejdning og afsætning af henholdsvis landbrugsprodukter og ikke-landbrugsprodukter, bør denne forordning finde anvendelse på forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter på en række nærmere betingelser. Hverken de nødvendige aktiviteter på bedriften for at forberede et produkt til det første salg, såsom høst og tærskning af korn eller forpakning af æg, eller det første salg til forhandlere eller forarbejdningsvirksomheder bør betragtes som forarbejdning eller afsætning i forbindelse med denne forordning.
- (7) Domstolen har fastslået, at når Unionen ved lovgivning har indført en fælles markedsordning i en given landbrugssektor, har medlemsstaterne pligt til at afstå fra enhver foranstaltning, der kan underminere eller fravige en sådan ordning. Denne forordning bør derfor ikke gælde for støtte, hvis størrelse fastsættes ud fra prisen for eller mængden af produkter, der indkøbes eller bringes på markedet. Den bør heller ikke finde anvendelse på *de minimis*-støtte, der er betinget af, at støtten deles med primærproducenter.
- (8) Denne forordning bør ikke finde anvendelse på *de minimis*-eksportstøtte eller *de minimis*-støtte, der begunstiger indenlandske produkter i forhold til importerede.
- (9) Denne forordning bør ikke finde anvendelse på støtte til kriseramte virksomheder som defineret i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder⁽¹⁾.
- (10) Støtte ud over *de minimis*-loftet bør ikke kunne opdeles i flere mindre dele for dermed at kunne henføres under denne forordnings anvendelsesområde.
- (11) I overensstemmelse med de principper, der gælder for statsstøtte, som er omfattet af traktatens artikel 107, stk. 1, bør *de minimis*-støtte anses for at være ydet på det tidspunkt, hvor virksomheden har opnået ret til at modtage støtten i henhold til den gældende nationale ordning.
- (12) For at forhindre en omgåelse af den maksimale støtteintensitet, som er fastsat i forskellige EU-instrumenter, bør *de minimis*-støtte ikke kunne kumuleres med statsstøtte til de samme støtteberettigede omkostninger, hvis en sådan kumulering vil medføre en støtteintensitet, der er højere end den, der er fastsat for de enkelte specifikke tilfælde i en gruppefritagelsesforordning eller en afgørelse, som Kommissionen har vedtaget.
- (13) Denne forordning bør ikke begrænse anvendelsen af forordning (EF) nr. 1998/2006 på virksomheder, som udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Medlemsstaterne bør frit kunne anvende denne forordning eller forordning (EF) nr. 1998/2006 på støtte, der ydes til udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.
- (14) EU-Domstolen har i *Altmark*-dommen⁽²⁾ opstillet kriterier for, hvornår en kompensation for udførelse af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse ikke udgør statsstøtte. *De minimis*-støtte ydet i overensstemmelse med denne forordning bør dog under ingen omstændigheder kunne kumuleres med nogen kompensation ydet for udførelse af den samme tjenesteydelse, uanset om den i henhold til *Altmark*-dommen udgør statsstøtte eller ej. Støtteforanstaltninger falder derfor kun ind under denne forordning, hvis det samlede kompensationsbeløb, hvad enten det udgør statsstøtte eller ej, ikke overstiger den i denne forordning fastsatte tærskel.
- (15) Af hensyn til gennemsigtigheden og en korrekt anvendelse af den bør denne forordning fastsætte en klar tærskel også for de tilfælde, hvor støtten ydes i form af andet en tilskud, f. eks. i form af et lån eller en kapitalindsprøjtning. For at sikre en ensartet, gennemsigtig og enkel anvendelse af statsstøttereglerne bør denne tærskel kunne anvendes uafhængigt af foranstaltningens specifikke karakteristika og ikke kræve nogen beregning. Støtte ydet i form af andet en tilskud bør derfor kun være omfattet af denne forordning, hvis den samlede støtte til virksomheden ikke overstiger 500 000 EUR. For støtte ydet i form af en garanti bør denne forordning kun finde anvendelse, hvor den garanterede del af det underliggende lån ikke overstiger 500 000 EUR.
- (16) Kommissionen har pligt til at sikre, at statsstøttereglerne overholdes, og især at støtte, der ydes efter *de minimis*-reglerne, opfylder betingelserne herfor. I overensstemmelse med samarbejdsprincippet i artikel 4 i traktaten om Den Europæiske Union bør medlemsstaterne lette udførelsen af denne opgave ved at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den samlede støtte, der i henhold til *de minimis*-reglen ydes til den samme virksomhed til udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, ikke overstiger det samlede tilladte loft. Med henblik herpå og for at sikre, at reglerne om kumulation med støtte ydet i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1998/2006 overholdes, bør medlemsstaterne ved ydelse af *de minimis*-støtte efter nærværende forordning underrette den pågældende virksomhed om støttens beløb og dens karakter af *de minimis*-støtte med henvisning til denne forordning. Før ydelsen af en sådan støtte bør medlemsstaten afkræve virksomheden en erklæring om anden *de minimis*-støtte omfattet af

(1) EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2.

(2) Sag C-280/00, *Altmark Trans GmbH og Regierungspräsidium Magdeburg mod Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH og Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht*, Sml. 2003, s. I-7747.

nærværende forordning eller forordning (EF) nr. 1998/2006, som denne måtte have modtaget i løbet af det pågældende regnskabsår samt de foregående to regnskabsår. Medlemsstaterne bør dog også have mulighed for at sikre, at loftet overholdes, ved hjælp af et centralt register.

- (17) Denne forordning finder anvendelse, medmindre andet gælder i henhold til Unionens lovgivning om offentlige indkøb eller supplerende krav affødt af traktaten eller unionslovgivning inden for bestemte sektorer.
- (18) Denne forordning bør finde anvendelse på støtte, der inden dens ikrafttræden er ydet til virksomheder, som udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder kun anvendelse på støtte til virksomheder, der udfører en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse som omhandlet i traktatens artikel 106, stk. 2.
2. Forordningen finder ikke anvendelse på:
 - a) støtte til virksomheder inden for fiskeri og akvakultur, som er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 ⁽¹⁾
 - b) støtte til virksomheder inden for primærproduktion af landbrugsprodukter, der er opført i bilag I til traktaten
 - c) støtte til virksomheder inden for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, der er opført i bilag I til traktaten, når:
 - i) støttebeløbet fastsættes på basis af prisen for eller mængden af sådanne produkter, som indkøbes hos primærproducenter eller afsættes af de pågældende virksomheder
 - ii) støtten er betinget af, at den helt eller delvis videregives til primærproducenter
 - d) støtte til aktiviteter, der er knyttet til eksport til tredjelande eller medlemsstater, nemlig støtte, der er direkte forbundet med de eksporterede mængder, etablering og drift af distributionsnet eller andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomhed
 - e) støtte, som er betinget af, at der anvendes indenlandske produkter frem for importerede
 - f) støtte til virksomheder i kulsektoren som defineret i Rådets afgørelse 2010/787/EU

- g) støtte til virksomheder, som udfører vejgodstransport for fremmed regning, til køb af transportkøretøjer
- h) støtte til kriseramte virksomheder.

3. I denne forordning forstås ved:

- a) »landbrugsprodukter«: de i bilag I til EF-traktaten opførte produkter, med undtagelse af fiskerivarer
- b) »forarbejdning af landbrugsprodukter«: en operation, hvorved et landbrugsprodukt omdannes til et andet landbrugsprodukt, undtagen aktiviteter på bedriften, der er nødvendige for at forberede et animalsk produkt eller et planteprodukt til det første salg
- c) »afsætning af landbrugsprodukter«: opbevaring eller udstilling med henblik på salg, udbydelse til salg, levering eller enhver anden form for omsætning, med undtagelse af en primærproducents første salg til forhandlere eller forarbejdningsskud og enhver aktivitet til forberedelse af et produkt til et sådant første salg. En primærproducents salg til den endelige forbruger betragtes som afsætning, hvis det finder sted i særskilte lokaliteter, der er indrettet til dette formål.

Artikel 2

De minimis-støtte

1. Støtte ydet til virksomheder, der udfører en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, anses for ikke at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og er derfor ikke omfattet af anmeldelsespligten i traktatens artikel 108, stk. 3, forudsat at den opfylder betingelserne i denne forordning.
2. Støtteforanstaltninger falder kun ind under denne forordning, hvis den samlede støtte, der ydes til en virksomhed, som udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, ikke overstiger 500 000 over nogen periode på tre regnskabsår.
3. Støtte ydet i form af andet en tilskud, f.eks. i form af lån eller kapitalindsprøjninger, er kun omfattet af denne forordning, hvis det støttebeløb, der er ydet virksomheden, ikke overstiger det i stk. 2 fastsatte loft. For støtte ydet i form af en garanti må den garanterede del af det underliggende lån ikke overstige dette loft.
4. Hvis den samlede støtte til en virksomhed, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, overskrider det i stk. 2 fastsatte loft, kan støtten ikke henføres under denne forordning, heller ikke for den del, som ikke overstiger loftet. I så fald kan denne støtteforanstaltning ikke falde ind under denne forordning.
5. *De minimis*-støtte må ikke kumuleres med statsstøtte til de samme støtteberettigede omkostninger, hvis en sådan kumulering vil medføre en støtteintensitet, der er højere end den, der er fastsat for de enkelte specifikke tilfælde i en gruppefritagelsesforordning eller afgørelse vedtaget af Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22.

6. *De minimis*-støtte ydet i henhold til denne forordning kan kumuleres med *de minimis*-støtte ydet i henhold til forordning (EF) nr. 1998/2006 op til det i stk. 2 fastsatte loft. *De minimis*-støtte ydet i overensstemmelse med denne forordning må ikke kumuleres med nogen kompensation ydet for udførelse af den samme tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, uanset om den udgør statsstøtte eller ej.

Artikel 3

Tilsyn

1. Når en medlemsstat har til hensigt i overensstemmelse med denne forordning at yde *de minimis*-støtte til en virksomhed, giver den virksomheden skriftlig meddelelse om det forventede støttebeløb, udtrykt i bruttosubventionsækvivalent, og støttens karakter af *de minimis*-støtte med udtrykkelig henvisning til denne forordning og angivelse af dens titel og referencen til *Den Europæiske Unions Tidende*. Når der efter denne forordning ydes *de minimis*-støtte til forskellige virksomheder i henhold til en ordning, og det individuelle støttebeløb er forskelligt fra virksomhed til virksomhed, kan den pågældende medlemsstat vælge at opfylde denne forpligtelse ved at meddele virksomhederne et fast beløb svarende til det maksimumsbeløb, der kan ydes i henhold til ordningen. I så fald skal det faste beløb lægges til grund ved afgørelsen af, om loftet i artikel 2, stk. 2, er overholdt. Før støttens ydelse skal medlemsstaten desuden afkræve den virksomhed, der udfører tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, en skriftlig eller elektronisk erklæring om enhver anden *de minimis*-støtte, der er ydet virksomheden i henhold til denne forordning eller forordning (EF) nr. 1998/2006 i løbet af det indeværende regnskabsår og de forudgående to regnskabsår.

Medlemsstaten kan først yde den nye *de minimis*-støtte i henhold til denne forordning, når den har kontrolleret, at støtten ikke medfører, at det samlede *de minimis*-støttebeløb, som er ydet en virksomhed, der udfører tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, i henhold til denne forordning, kommer til at overskride det loft, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, og at reglerne om kumulation i artikel 2, stk. 6, er overholdt.

2. Har en medlemsstat oprettet et centralt register over *de minimis*-støtte med fuldstændige oplysninger om al *de minimis*-støtte, der er ydet af samtlige myndigheder i den pågældende medlemsstat til virksomheder, der udfører tjenesteydelse af

almindelig økonomisk interesse, finder stk. 1 ikke længere anvendelse på denne medlemsstat.

3. Medlemsstaterne samler og registrerer alle oplysninger om anvendelsen af denne forordning. Registret skal omfatte alle de oplysninger, der er nødvendige for, at det kan fastslås, at betingelserne i denne forordning er opfyldt. De registrerede oplysninger om individuel *de minimis*-støtte opbevares i 10 regnskabsår regnet fra det tidspunkt, hvor støtten blev ydet. De registrerede oplysninger om en *de minimis*-støtteordning opbevares i 10 år fra det tidspunkt, hvor der sidst blev udbetalt støtte i henhold til ordningen. På Kommissionens skriftlige anmodning giver medlemsstaterne inden 20 arbejdsdage eller inden for en længere frist, der måtte være fastsat i anmodningen, Kommissionen alle de oplysninger, denne finder nødvendige for at kunne vurdere, om betingelserne i denne forordning er opfyldt, især hvad angår det samlede *de minimis*-støttebeløb, som en virksomhed har modtaget i henhold til denne forordning og forordning (EF) nr. 1998/2006.

Artikel 4

Overgangsbestemmelser

Denne forordning finder anvendelse på støtte til udførelse af tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, der er ydet inden dens ikrafttræden, forudsat at støtten opfylder betingelserne i artikel 1 og 2. Støtte til udførelse af tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, der ikke opfylder disse betingelser, vurderes af Kommissionen efter de relevante afgørelser, rammebestemmelser, retningslinjer og meddelelser.

Ved denne forordnings udløb kan de *de minimis*-støtte, der opfylder forordningens betingelser, fortsat ydes i en periode på seks måneder.

Artikel 5

Ikrafttræden og anvendelsesperiode

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning anvendes indtil den 31. december 2018.

Kommissionen agter at tage denne forordning op til revision fem år efter dens ikrafttræden.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2011.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

10. januar 2012

(2012/C 8/05)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,2808	AUD	australske dollar	1,2379
JPY	japanske yen	98,39	CAD	canadiske dollar	1,3021
DKK	danske kroner	7,4355	HKD	hongkongske dollar	9,9471
GBP	pund sterling	0,82820	NZD	newzealandske dollar	1,6098
SEK	svenske kroner	8,8120	SGD	singaporeanske dollar	1,6506
CHF	schweiziske franc	1,2136	KRW	sydkoreanske won	1 478,49
ISK	islandske kroner		ZAR	sydafrikanske rand	10,3390
NOK	norske kroner	7,6555	CNY	kinesiske renminbi yuan	8,0858
BGN	bulgarske lev	1,9558	HRK	kroatiske kuna	7,5325
CZK	tjekkiske koruna	25,785	IDR	indonesiske rupiah	11 722,29
HUF	ungarske forint	312,31	MYR	malaysiske ringgit	4,0127
LTL	litauiske litas	3,4528	PHP	filippinske pesos	56,335
LVL	lettiske lats	0,6981	RUB	russiske rubler	40,3900
PLN	polske zloty	4,4626	THB	thailandske bath	40,512
RON	rumænske leu	4,3620	BRL	brasilianske real	2,3030
TRY	tyrkiske lira	2,3921	MXN	mexicanske pesos	17,3805
			INR	indiske rupee	66,3390

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

Meddelelse om EU-retningslinjer for god praksis

(2012/C 8/06)

I overensstemmelse med resultatet af den vurdering, der er foretaget, har Den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed besluttet at offentliggøre titlerne på og referencerne til følgende EU-retningslinjer for god praksis, jf. artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarerhygiejne ⁽¹⁾:

Titel: Retningslinjer for god fremstillingspraksis flydende, koncentrerede, frosne og tørrede ægprodukter, der anvendes som fødevaringredienser (ikke-spiseklare ægprodukter)

Forfatter: European Egg Processors Association (EEPA)

Reference: http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/hygienelegislation/good_practice_en.htm

Titel: EU-retningslinjer for god hygiejnepraksis for opdræt af hønniker og æglæggeflokke

Forfatter: Committee of Professional Agricultural Organisations and General Confederation of Agricultural Co-operatives in the European Union (COPA-COGECA), European Union of wholesale with eggs, egg products, poultry and game (EUWEP)

Reference: http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/salmonella/impl_reg_en.htm

Titel: Retningslinjer for god hygiejnepraksis for forebyggelse og bekæmpelse af patogene mikroorganismer med særligt henblik på *salmonella* i *Gallus gallus* (slagtekyllinger), der opdrættes på bedrifter med henblik på kødproduktion, og under indfangning, læsning og transport

Forfatter: Committee of Professional Agricultural Organisations and General Confederation of Agricultural Co-operatives in the European Union (COPA-COGECA), Association of Poultry Processors and Poultry Trade in the EU (AVEC)

Reference: http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/salmonella/impl_reg_en.htm

Titel: EU-retningslinjer for god hygiejnepraksis og anvendelse af HACCP-principperne ved produktion af naturtarme til pølser

Forfatter: European Natural Sausage Casings Association (ENSCA)

Reference: http://ec.europa.eu/food/food/biosafety/hygienelegislation/good_practice_en.htm

⁽¹⁾ EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1.

OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE

Kortfattede oplysninger fra medlemsstaterne om statsstøtte, som tildeles i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 736/2008 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og afsætning af fiskevarer

(EØS-relevant tekst)

(2012/C 8/07)

Støtte nr.: SA.33146 (11/XF)

Medlemsstat: Frankrig

Støttestøttende region/myndighed: FranceAgriMer, établissement national des produits de l'agriculture et de la mer.

Navnet på den virksomhed, der modtager ad hoc-støtte:
Producentorganisationer

Retsgrundlag:

- Article 75 de la loi n° 1312/2003 du 30 décembre 2003 de finances rectificatives pour 2003.
- artikel 17 i Kommissionens forordning (EF) nr. 736/2008 af 22. juli 2008 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med fremstilling, forarbejdning og afsætning af fiskevarer
- artikel 37 i Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond

Ydet ad hoc-støtte:

- 2 mio. EUR i 2012
- 1,3 mio. EUR i 2013
- 0,7 mio. EUR i 2014

Maksimal støtteintensitet: 60 %

Ikrafttrædelsesdato: 2012

Den individuelle støttes varighed (forventet dato for udbetaling af sidste tranche): Sidste frist for ansøgning om udbetaling af restbeløbet af støtten er den 31. december 2015.

Målet med støtten: Understøtte omstruktureringen af producentorganisationer

Anvendte artikler: artikel 17 i Kommissionens forordning (EF) nr. 736/2008 af 22. juli 2008 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med fremstilling, forarbejdning og afsætning af fiskevarer

Aktivitet: Fiskeri og akvakultur

Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten:

FranceAgriMer, établissement national des produits de l'agriculture et de la mer
12 rue Henri Rol-Tanguy
TSA 20002
93555 Montreuil-sous-Bois Cedex
FRANCE

Websted, hvor støtteordningens fulde tekst og kriterierne og betingelserne for tildeling af ad hoc-støtte uden for en støtteordning kan findes:

<http://agriculture.gouv.fr/europe-et-international>

Begrundelse:

Formålet med støtten er at fremme omstruktureringen af producentorganisationer ved hjælp af nationale kreditter ud af de skattemidler, der er afsat til OFIMER (som siden 1. april 2009 er afløst af FranceAgrimer, som har overtaget alle den foregående virksomheds aktiviteter).

Anvendelsen af den i forordningen fastsatte undtagelse er begrundet af to forhold:

- på den ene side indgår der ingen finansiering af denne art i de strukturelle foranstaltninger i fælles interesse i Kommissionens afgørelse i statsstøttesag nr. N 544/03 — Skattelignende afgifter til OFIMER (Office national interprofessionnel des produits de la mer et de l'aquaculture), da det ikke var planlagt at deltage i omstrukturingsforanstaltninger inden for rammerne af FIUF. Denne mulighed er først kommet til senere, jf. litra n) i artikel 37 i Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond.
- på den anden side er det af finansielle grunde ikke muligt at benytte foranstaltning 3-1 (artikel 37) i forordning (EF) nr. 1198/2006 om EFF, da fondens midler til dette formål allerede i stort omfang er opbrugt. Udnyttelsen og det forventede forbrug til fondens andre foranstaltninger og prioriteter gør det ligeledes svært at omfordele eller revidere de finansielle rammer.

Meddelelse fra Kongeriget Nederlandenes ministerium for økonomi, landbrug og innovation i henhold til artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter

(2012/C 8/08)

Ministeriet for økonomi, landbrug og innovation meddeler, at det har modtaget en ansøgning om tilladelse til kulbrinteefterforskning i det område, der bærer betegnelsen blok H16 på kortet i bilag 3 til bekendtgørelsen om minedrift (Mijnbouwregeling) (Staatscourant 2002, nr. 245).

Under henvisning til ovennævnte direktiv og artikel 15 i loven om minedrift (Mijnbouwwet) (Staatsblad 2002, nr. 542) opfordrer ministeriet for økonomi, landbrug og innovation herved alle interesserede til at indsende konkurrerende ansøgninger om tilladelse til kulbrinteefterforskning i blok H16 i den nederlandske kontinentalsokkel.

Ministeriet for økonomi, landbrug og innovation er beføjet til at udstede en sådan tilladelse. De kriterier, betingelser og krav, der er omhandlet i ovennævnte direktivs artikel 5, stk. 1 og 2, og artikel 6, stk. 2, er fastlagt i loven om minedrift (Mijnbouwwet) (Staatsblad 2002, nr. 542).

Ansøgninger indgives senest 13 uger efter offentliggørelsen af denne opfordring i *Den Europæiske Unions Tidende* til:

De minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie
ter attentie van de heer Jongerius, directie Energiemarkt
ALP/562
Bezuidenhoutseweg 30
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
NEDERLAND

Ansøgninger, som modtages efter fristens udløb, tages ikke i betragtning.

Afgørelse om ansøgningerne træffes senest tolv måneder efter fristens udløb.

Yderligere oplysninger fås ved henvendelse til E. J. Hoppel, tlf.: +31 703797762.

Meddelelse fra Kongeriget Nederlandenes ministerium for økonomi, landbrug og innovation i henhold til artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter

(2012/C 8/09)

Ministeriet for økonomi, landbrug og innovation meddeler, at det har modtaget en ansøgning om tilladelse til kulbrinteefterforskning i det område, der bærer betegnelsen blok G18 på kortet i bilag 3 til bekendtgørelsen om minedrift (Mijnbouwregeling) (Staatscourant 2002, nr. 245).

Under henvisning til ovennævnte direktiv og artikel 15 i loven om minedrift (Mijnbouwwet) (Staatsblad 2002, nr. 542) opfordrer ministeriet for økonomi, landbrug og innovation herved alle interesserede til at indsende konkurrerende ansøgninger om tilladelse til kulbrinteefterforskning i blok G18 i den nederlandske kontinentalsokkel.

Ministeriet for økonomi, landbrug og innovation er beføjet til at udstede en sådan tilladelse. De kriterier, betingelser og krav, der er omhandlet i ovennævnte direktivs artikel 5, stk. 1 og 2, og artikel 6, stk. 2, er fastlagt i loven om minedrift (Mijnbouwwet) (Staatsblad 2002, nr. 542).

Ansøgninger indgives senest 13 uger efter offentliggørelsen af denne opfordring i *Den Europæiske Unions Tidende* til:

De minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie
ter attentie van de heer P. Jongerius, directie Energiemarkt
ALP/562
Bezuidenhoutseweg 30
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
NEDERLAND

Ansøgninger, som modtages efter fristens udløb, tages ikke i betragtning.

Afgørelse om ansøgningerne træffes senest tolv måneder efter fristens udløb.

Yderligere oplysninger fås ved henvendelse til E. J. Hoppel, tlf.: +31 703797762.

Meddelelse fra Kongeriget Nederlandenes ministerium for økonomi, landbrug og innovation i henhold til artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter

(2012/C 8/10)

Ministeriet for økonomi, landbrug og innovation meddeler, at det har modtaget en ansøgning om tilladelse til kulbrinteefterforskning i det område, der bærer betegnelsen blok M3 på kortet i bilag 3 til bekendtgørelsen om minedrift (Mijnbouwregeling) (Staatscourant 2002, nr. 245).

Under henvisning til ovennævnte direktiv og artikel 15 i loven om minedrift (Mijnbouwwet) (Staatsblad 2002, nr. 542) opfordrer ministeriet for økonomi, landbrug og innovation herved alle interesserede til at indsende konkurrerende ansøgninger om tilladelse til kulbrinteefterforskning i blok M3 i den nederlandske kontinentalsokkel.

Ministeriet for økonomi, landbrug og innovation er beføjet til at udstede en sådan tilladelse. De kriterier, betingelser og krav, der er omhandlet i ovennævnte direktivs artikel 5, stk. 1 og 2, og artikel 6, stk. 2, er fastlagt i loven om minedrift (Mijnbouwwet) (Staatsblad 2002, nr. 542).

Ansøgninger indgives senest 13 uger efter offentliggørelsen af denne opfordring i *Den Europæiske Unions Tidende* til:

De minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie
ter attentie van de heer P. Jongerius, directie Energiemarkt
ALP/562
Bezuidenhoutseweg 30
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
NEDERLAND

Ansøgninger, som modtages efter fristens udløb, tages ikke i betragtning.

Afgørelse om ansøgningerne træffes senest tolv måneder efter fristens udløb.

Yderligere oplysninger fås ved henvendelse til E. J. Hoppel, tlf.: +31 703797762.

Meddelelse fra Kongeriget Nederlandenes ministerium for økonomi, landbrug og innovation i henhold til artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter

(2012/C 8/11)

Ministeriet for økonomi, landbrug og innovation meddeler, at det har modtaget en ansøgning om tilladelse til kulbrinteefterforskning i det område, der bærer betegnelsen blok N1 på kortet i bilag 3 til bekendtgørelsen om minedrift (Mijnbouwregeling) (Staatscourant 2002, nr. 245).

Under henvisning til ovennævnte direktiv og artikel 15 i loven om minedrift (Mijnbouwwet) (Staatsblad 2002, nr. 542) opfordrer ministeriet for økonomi, landbrug og innovation herved alle interesserede til at indsende konkurrerende ansøgninger om tilladelse til kulbrinteefterforskning i blok N1 i den nederlandske kontinentalsokkel.

Ministeriet for økonomi, landbrug og innovation er beføjet til at udstede en sådan tilladelse. De kriterier, betingelser og krav, der er omhandlet i ovennævnte direktivs artikel 5, stk. 1 og 2, og artikel 6, stk. 2, er fastlagt i loven om minedrift (Mijnbouwwet) (Staatsblad 2002, nr. 542).

Ansøgninger indgives senest 13 uger efter offentliggørelsen af denne opfordring i *Den Europæiske Unions Tidende* til:

De minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie
ter attentie van de heer P. Jongerius, directie Energiemarkt
ALP/562
Bezuidenhoutseweg 30
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
NEDERLAND

Ansøgninger, som modtages efter fristens udløb, tages ikke i betragtning.

Afgørelse om ansøgningerne træffes senest tolv måneder efter fristens udløb.

Yderligere oplysninger fås ved henvendelse til E. J. Hoppel, tlf.: +31 703797762.

Kortfattede oplysninger fra medlemsstaterne om statsstøtte, der ydes i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 736/2008 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med fremstilling, forarbejdning og afsætning af fiskevarer

(EØS-relevant tekst)

(2012/C 8/12)

Støtte nr.: SA.33387 (11/XF)

Målet med støtten: Gennemførelse af sundhedsforanstaltninger i akvakulturbrug i Den selvstyrende region Valencia.

Medlemsstat: Spanien

Anfør, hvilken eller hvilke artikler der anvendes (artikel 8-24): Artikel 14. Støtte til dyresundhedsforanstaltninger.

Støtteydende region/myndighed: Comunitat Valenciana

Aktivitet: Akvakulturbrug.

Støtteordningens benævnelse eller navnet på den virksomhed, der modtager ad hoc-støtte: Ayudas a explotaciones de piscicultura.

Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten:

Retsgrundlag: Resolución de 4 de mayo de 2011, de la Conselleria de Agricultura, Pesca y Alimentación, por la que se adjudican a AGROALIMED determinadas tareas en explotaciones de piscicultura.

Conselleria de Agricultura, Pesca y Alimentación
C/ Amadeo de Saboya, 2
46410 Valencia
ESPAÑA

Forventede årlige udgifter under ordningen eller ydet ad hoc-støtte: 20 000 EUR.

Websted:

http://www.agricultura.gva.es/web/c/document_library/get_file?uuid=d9ffb5e3-e479-44fb-894e-8b6b3a2b234d&groupId=16

Maksimal støtteintensitet: 100 %.

Ikrafttrædelsesdato: Fra offentliggørelsen.

Begrundelse: På grund af de særlige forhold på akvakulturbrugene tilrådes det at indføre en række forebyggende foranstaltninger inden for dyre- og folkesundhed. Der kan ydes støtte til de udgifter i forordning (EF) nr. 736/2008, der er omfattet af artikel 14 (støtte til dyresundhedsforanstaltninger), til gennemførelse af den årlige dyresundhedsplan for 2011.

Støtteordningens eller den individuelle støttes varighed (højest indtil 30. juni 2014): Sidste kvartal af den planlagte årlige udbetaling.

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA